Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2348 SIX PAGES NGÀY THỨ TƯ 16 JUIN 1926 — NGHÒNG 7 THANG NĂM NAM BINH DAN SAU TRƯƠNG NAM THU 18

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

Nhà Báo ở đàng Lucien Mossard
Số 13, gần trường học Taberd Saigon

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

Gởi dây-thép đề: LucTinh Saigon
Dây-thép nói, kêu: S5 203

CHỦ-NHƠN KIÊM TỔNG-LÝ: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Chủ-nhiệm: LÀM-VĂN-NGỌ
Chủ-bút: LÊ-HOÀNG-MƯU

GIÁ BÁO
BẢN LẺ MỖI SỐ..... 0$05

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI QUỐC	
Một năm.....	12$00	Một năm.....	18$
Sáu tháng.....	6 50	Sáu tháng.....	8
Ba tháng.....	3 50	Ba tháng.....	4

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI:
Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.
Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Ông LÊ-HOÀNG-MƯU, Chủ-bút.

DEPOT LEGAL «INDOCHINE» N° 701

A Louer

A Louer

NHƠN SANH TỢ ĐIỂU....

Vụ Nguyễn-an-Ninh đối với quan Nguyên-soái Nam-kỳ và quan Tổng-thống Đông-pháp

(Tiếp theo)

Đáng thương chải phận An-Ninh !
Đáng tưởng anh-hùng không rợi lụy,
Anh-hùng gặp lúc cũng chầu mày.

« Lấy đầy mà xét, ngoại trừ mấy mặt chạy đua trên cái trường danh-lợi nầy, lối chưa dám biết bạn đồng-hương đồng-chủng của tôi muốn gì ?! ! Xin tác hệ phân sở, có một chuyện rất kỳ-khôi, nghe ra rất buồn cười lắm ! ! Vậy xin lượt thuật rà đây để công đồng luận :

Ấy là độ đầu năm tháng may, tại nhà một tên thầy Pháp Ch. tá-điền trong đất ở thuộc phía làng Thới-lai lối hàng trăm giờ ; tên Thầy Pháp Ch. nầy, không có vợ, chỉ có một đứa con trai 9 tuổi thôi ; người ta lại nói người Thầy Pháp nầy mấy năm về trước có thời làm nhiều bị sĩ rất linh nghiệm lắm ; bộ nay thời suy quỉ lộng thì phải ! ! Nhà nghèo lắm, một cha một con hôm-sớm hầu-hạ một qua ngày ; nào hay hoàng-thiên nỡ phụ người nghèo khổ ! Cho nên ma quỉ lộng quyền nay không kể linh-phù, thần, chú chi cả và bết ; nên chi một ngày kia khi không mà đất cục, đất nhỏ ở đâu mà gió trên nhà ỷ, lớp hồ đồ, lớp tường tả thổ trên bàn đèn hoảng hồn ngã làng xuống đất hết, hỏi đó ỷ không biết sự bi-mật nầy vì đâu, bèn la lên, nội tá-điền đông tụ lại xem sao thì quả như vậy (có một ngày người bạn tôi nghe đồn, cũng không tinh ? nên có đến tận nơi, thì thật không sai) người bạn tôi bèn để ỷ coi một cách tường tận, tỏ có thầy đều gì dị-đoan không, Nhưng không thấy chi hết, lại nói có lúc thấy khí không ở trên nhà rớt đất xuống nào là bên nầy gái thình-không qua bên kia, người bạn tôi bèn thấy sự bi-mật như vậy, thì hỏi chú Thầy Pháp vậy cho thằng nọ cho chú đặt, thì tế ra thằng nhỏ đau mắt-si nầy cũng kiếm táo-tác không thấy ; đâu một hồi thì bỏ cơ nội đem đâu thấy thằng nhỏ đứng xa-xa đó. « Bạn tôi nầy thông phèn, bèi mấy cô liền nhà mấy không ? — Không, tôi tự nầy giờ đi đàng xóm ở, tôi đâu có liệu. Bạn liền xét trong mình thấy hai bên túi áo nó và hai tay nó vốc ba lốn nắm đất vậy, bèn la rằng : mầy phải bỏ đi và mầy đứng liệu nữa đa, làm cho nhộm nhàm trong thiên hạ ! — Trăng nhỏ liền bỏ đất hết. (Thằng nhỏ nầy, nó nói chuyện coi bộ một lớ khó lắm, hình như hồn phách đã mất rồi vậy).

Vậy mà có thôi đâu ! Lại một lát thằng nhỏ đâu mất, rồi thấy đất giải vô nhà như mưa ; đoạn sĩ nầy rằng sức tìm kiếm, song không thấy (mà bạn ngày phải bon đem sao, mà gió rằng bị bông tên, không thấy) Thật ngộ lắm ! La bể thấy bèn xuống bèn kia liền đất một cái sét qua bên vách bên nầy, thì liền ở lên nói : « Bé, đó, đó ! Đón nó đứng cho nó chạy ! - té ra kiếm cũng không có nó, lại kế đó bên vách nầy nó liền qua bên kia ; rồi cũng la như vậy, nhưng mà cũng không thấy hình đang gì hết. — Thật đáng cười sự quái lạ nầy chăng ?

Vậy xin chư độc-giả hình luận coi sao, có ma hay chăng ? — Nếu nói rằng không phải ma vậy chớ sĩ liệu đó ? — Hiện nay tinh đã nửa tháng rồi, mà ngày nào chi ngày nấy đều có như vậy hết, bây giờ thầy pháp Ch. nầy, cứ theo khóc hoài, tường tả gì đâu đẹp hết không thèm thờ nữa mà nói hễ bạn đem thì sĩ làm lộng lắm (sao không bắt ẩn mà giải nó hả ?) Nhưng nghĩ cũng là và xót thay cho thầy, lúc nầy vô kế khả thi, nên đành bỏ tay ngồi than vãn ! ;

Nên ngỏ cùng chư tôn, coi có phương chi mà cứu người chăng ? — Kẻo lại nghiệp lắm đó ! !

NGỌC-ĐƯỜNG (thuật)

Xin xem « ĐÁP CÂU ĐỐI » qua trương thứ năm.

Tòa Đại-hình Vinhlong

Tòa Đại-hình hội xử kỳ thứ nhì năm 1926

Ngồi Chánh-tòa : Ông ANDRÉ
Ngồi Đại-luật-sư : Ông DISSÈS.
Hội-thẩm thêm ân :
Ông Detay và Trần-văn-Miêng,
Ông Siccès và Nguyễn-thành-Điểm.

Ngày thứ hai 7 Juin 192

(Xử hai vụ)

1· Phạm nhơn : Thạch-Cang, 43 tuổi, ăn Cao-miên bị cáo về tội cường-dâm con gái Trang-sư Bataille cải giáp.

Cớ tích : Đêm 8 rạng mặt 9 décembre 1925, tại làng Bình-tân (Travinh) có bạn hát Triều đến hát, Trần-thị Em và Thạch-thị-Bương, đều của nó là Thạch-thị-Vên, 14 tuổi, đi đi. Khi đến nơi xem đặng một lúc lâu thường thì Thị-Vên bỏ ra đi, bà cô có ngồi là nó biết muốn coi nên bưng bỏ về nhà, nên cứ yên lòng mà ở hát ; còn Thạch-thị-Vên ra đi rồi ấp phải tên Thạch-Cang rủ nàng đi ăn bánh ; nàng khờ dại nghe vậy nên liền vui lòng theo Thạch-Cang, bỉ chàng ta rẫn nàng thẳng tuốt xuống rừng cách rạp hát chừng độ 4 5 trăm thước tây.

Khi tới nơi, Thạch-Cang lựa một chỗ trống trải và thanh vắng, rồi thì toan qua cuộc mây-mưa đánh-đổ — Thạch-thị-Vên thấy chẳng làm chuyện, nên quyết ỷ chống cự và trở lo lem, thì tên cường dâm nầy tức rút dao ra mà hăm dọ. Tội nghiệp, nàng Thạch-thị-Vên thấy vậy sợ chết nên phải đành nhắm mắt làm thỏa-mãn-lòng Thạch-Cang thấy vậy được trớn xáp đến bên nàng, ban đầu còn ra tuồng sượng nụ thương yêu, sau đến cuộc bể đảo bái mận. — Nhưng khổ cho thân nàng mắc phải nỗi xe lớn chen đường nhỏ nên cản đau đớn khôn ngăn, vậy mà Thạch-Cang chẳng thương xót không ngại ngùng, cứ dồi dập cho thỏa tình khát vọng.

Đến khi mấy cuộc mây mưa tan tành rồi, thì chú chàng bỏ đó ra đi— không một tiếng cảm ơn, hay một lời từ biệt ; hỏi vậy nên Thạch-thị-Vên đêm ấy ỷ ngồi tuồng bạn cùng cây-cỏ, muốn ra về mà không thể đứng đi, nên phải đợi rạng ngày sẽ liệu.

Thời may vừa buổi vừng đông 15 mọc, thì có tên Thạch-Sết đi thăm rộng gặp nàng, nàng mới bảy tỏ sự tình niềm nên tên Thạch-Sết mới lập tức cho người công nàng về chỗ ngụ. Về tới nhà nàng cho cha mẹ hay công cuộc thì người nhà liền đó đi rước mụ đến khám xét cho nàng, thì ra đã nàng bị tên hung bạo ỷ cưỡng dâm nhiều bận.

Tức thì cáo bảo với thầy Cai-sở tại và cũng đến chỗ nàng chỉ, thì lượm đặng một cái kết cườm của Thạch-Cang bỏ quên và lại chỗ ỷ giọt huyết còn dính đất.

Bắt Thạch-Cang ra hỏi thì nó lợi khẩu chối đải, nhưng có nhiều người chứng quả quyết rằng kết ấy của Thạch-Cang đội coi bát trong đêm đó và lại khi xét nhà Thạch-Cang gặp đặng một cái quần còn dính giọt huyết lem đêm.

Do theo tánh bạnh của Thạch-Cang thì là một tên dân không tốt trong làng, và có nhiều tiền ăn, rồi nay dâu Thạch-Cang có chừa mình chối cải thế nào thì tang chứng vẫn rõ ràng quyết đoán.

Nên nay tòa Đại-hình đòi hỏi nơi vụ công xét đủ tang tích rồi lên án phạt tên Thạch-Cang 5 năm cấm cố.

Thật rất nên mất quá !

Vụ thứ nhì

Phạm nhơn : Ouk-Jeu, 32 tuổi, dân Cao-miên bị cáo về tội đánh người chết — cớ quan Trang-sư Bataille cải giáp.

CÂU CHUYỆN THƯƠNG NƯỚC

(Tiếp theo)

Hồm rày mần lo việc kia việc no, bận bả trong lòng, không đủ trí được mà luận-bàn thế-sự ; ni cớ nên thành ra « câu chuyện thương-nước » của tôi mới nói đêu lỗi. Tuy vậy chớ trưởng cũng không ai cố chấp mà làm gì, vì chẳng phải cố một mình tôi biết nói đến câu chuyện ấy, còn người ra không ai thạo biết hết sao. Có khi ho còn nói giỏi hơn nhiều nữa mà chớ. - Vậy sẵn nay rảnh trí, xin đem câu chuyện ấy ra nói tiếp, để độc giả xem chơi giải- n uận, chớ kỳ-thật không dám nói xem mà hơn.

. . . . . Nhớ lại ở số báo trước, tôi có nói : Người mà nói thương nước nhà, yêu đồng bào chủng-tộc, chẳng chẳng khác nào nói đạo làm con tất phải thương cha-mẹ. Ai làm đạo con thì cũng đều biết thương yêu triều-miến cha-mẹ cả ; song ngặt có một điều, là biết đối với sự thương ấy phải làm thế nào cho phải lẽ thương thì thật lấy làm hiếm-hoi lắm ; tưởng trong một trăm người chưa đặ có được một.

Ấy, rất đỗi là cha-mẹ có cái tinh thần-ái, vì máu-mủ vì dưỡng sanh, rất thâm-thúy mần-nông mà còn xin nhau cây rằng phàm nể người thương nước phải ôm em vợ, phải rờ chi dâu, làm cho đỗ nát nền phong-hóa nước nhà đó ? Tưởng cái đó là hại nước, giết nước thì phải chớ, thương sao vậy mà gọi rằng thương !

Rồi một lẽ đã ; người mà đứng ra tự xưng thương nước, tỉ như là phải có đạo-đức, có tư cách cho hoàn-toàn để ra xử-sự với đời. Nói tắc một lời là mình đứng làm điều gì hoặc ăn ở cách gì mà đến nỗi nước phải vì mình mà nước xấu. Cho thương nước làm sao mà thấy ma cũng ăn, tiếc trà cũng làm, làm xấu làm lắt, làm như : làm nhà cả quốc-dân : thật tôi không có hy vọng nhau ho thương cách gì nữa hơ. Ôi ! Thương nước mà dường ấy thật cũng đáng thương thay ! tội-nghiệp thay !

(Mai tiếp).

LIỆT-HẢI

Cớ tích : Tại làng Tân-khánh-hòa (Chaudoc) ngày 16 Mars 1926, lối 3 giờ chiều, vì vụ tên Võ-văn-Liễu đòi tiền tên Ouk-Jeu lấy khai báo, thì tên nầy khai rằng : chẳng có ỷ đánh Liễu, chỉnh cản còn gành vợ tay đẩy đỡ mà thôi, vì Liễu vì nó đã bị Liễu đánh cho làng coi và vợ nó là nàng Năng-Leng cũng khai y như lời của chồng nó. — Song vụ nầy vì nghịch phe đảng của người Nam và Cao-miên nên duyên cớ chưa dịch thiệt bỏ đâu mà ra rộng nỗi đánh nhau.

Nay tòa đòi hỏi nội vụ chứng cớ cũng kha y như lời hầu quan thẩm án ngày trước. Nên tòa liền nghị án đoạn xử phạt tên Ouk-Jeu 2 tháng tù. Có phước.

Xem « Ký-án tăng-dâm » nơi trương thứ tư.

Điện Tín

Pháp-quốc

Ông Công bộ Thượng-thơ đại Monzie có làm lễ khai Giang-khẩu Rambuud ở phía nam sông Saône. Cái Giang-khẩu nầy không kém mấy Giang-khẩu trong xứ, vì tại đó nhu sau vận tải hàng hóa các miệt phía Bắc, phía Đông và phía Nam.

Pologne

Quan ba phi-công Pelletier d'Oisy vượt qua Bắc-vật ngôi máy bay tại Paris nay đã tới khánh Varsovie 580 thiên bộ đồng thì mất giờ bay đặng 720 cây số.

Đến Varsovie rồi sang luôn qua thành Moscou.

Hanoi

Hồm 11 Juin tòa án đó đem xử vụ giết bà quả-phụ Chaffanjon đăng cướp của. Bà nầy làm chủ một sở trồng tỉa tại Phú-thọ (Bắc-kỳ).

Đứa phạm mưu mô sát đục và đứa làm đầu trong vụ sát nhân đoạt của 16 cô hai đều chết trong khám đường.

Trung-huê

Tại Mãn-châu trời năng ben lắm. Thiên hạ lo sợ cho mùa màng phải thất bát.

Chánh-phủ Mouk-den cấm nhặc không cho xuất cảng mi-cốc.

TỤC NGỮ SƠ GIẢI

Ăn quen chốn đèn mắc bẫy

Con chồn đèn là thứ chồn dạn lắm. Thường đêm nó rảo chỗ nầy chỗ nọ, kiếm gà con, vịt nhỏ, cùng trứng gà trứng vịt mà ăn. Nếu may gặp đặng ổ gà ấp thì những con chồn mẹ đến ăn, nên làm bẫy mà gài nơi đó, biết rằng : loại chồn đèn hay ăn quen lắm, hễ ăn đặng một lần nơi nào, nó bắt bén đến nơi ấy mãi. Đêm sau làm gì chồn cũng lại rửa, bận nầy dạn-dĩ, không phải dỗ đàng đẹ nệo như đêm trước, vì đã biết sẵn đàng đi nước bước rồi, nên xớn-xao đi ngay tới Nào đè, người ta đặc bẫy giữa đàng chồn không hay, nên phải chun vào bẫy. rọ. Bởi vậy người ta bẫy đặng chồn, là nhờ biết nó tánh ngu-dại bết sức, tự-dẫu bết nó đang đẻ ỷ dặc-dè đó.

Lấy đầy mà xét, người đời, dầu cho người ở về nước cực điểm văn-minh, hay là người ở về nước văn-minh bán khai, cũng có người có cái tánh « ăn quen » lắm. Chẳng bàn về cuộc thương-mãi, hay việc kỹ-nghệ, người ta ăn-quen, là thấy bán món hàng gì, noài lần cầm được vật gì bèn ra đắc giá, thì, họ ăn-quen mua về bán ra bèn, hoặc làm mà bán nữa, đó là việc phải, không phải là thói đáng chê. Ấy ăn-quen mà có lợi, nên làm đó.

Chi như, nói về việc hối-lộ, mà họ cũng ăn-quen mới có hại. Kia như, theo mắt thấy, tai nghe thiếu chi người vì ăn-quen đồi của hối mà phải mang họa lớn.

Như, lúc nọ có ông Huyện kia, coi về việc giấy thuế-thân trong tỏa bố hạt no, mỗi lần các Thôn-trưởng ở xa, đến nạp thuế, thì ngài kiếm chuyện làm khó dễ, đặng các Thôn-trưởng mốc túi lo tiền, nếu người nào không lo it nhiều, ngài đuổi ra ngoài ngồi chờ năm ba ngày chưa nạp thuế đặng. Mỗi lần ngài lấy-lấy con mắt, thì, Thôn-trưởng biết là « con hổ-lố-nó chớp liền » nên phải móc túi ra mà trám bọng ; nếu trám bọng rồi thì an và để lắm. Bởi vậy, ngài ăn quen, tưởng bọn làng nầy dễ ăn, một lần lấy con mắt đủ có năm bầy đồng bạc. Đến năm sau, có một chú Xã rủi, trước khi có làm việc ít lâu, xin nghỉ về làng làm Xã-trưởng, chú Xã nầy đến nạp thuế, tưởng cơm nhà áo vợ, làm làng là giúp cho Chánh-phủ thôi, chớ nào đè, làm làng còn phải mốc túi mình mà cho người tu nữa. Nên, đến tòa-bố ông Huyện tả cũng ăn-quen như các người xỉ khác, chớp chớp, lấy lấy, nhiều lần mà Xã tưởng nước bớp-phơi ra ; mỗi mất ông Huyện, làm cho ngài giận, bắt xã rời đuổi đất và nói : « Sao mấy không biết điều-vị gì hết vậy ? Rich chùa, ra ngoài ngồi đợi » sắc cả rày, cơm-sớm, Chú Xã đổ mặt, nên không lượm số lớn, liền đi ngay lại bàn ông Chánh-chủ-tỉnh mà thưa, liền đó ông Chánh-chủ-tỉnh, đi lại bàn bố-rõ của ông Huyện, không hỏi duyên do gì cả. Ông chánh lại kéo học tủ bố-rõ ra, thấy hai cái giấy năm đồng, phơi mặt xanh lè. Đó, ai nghĩ ông Huyện ăn hối-lộ ỷ làm sao ? Cũng xanh như giấy bạc ỷ chớ sao ? Mà bạc ỷ ở đâu đó ? Giấy ỷ của các Thôn-trưởng vô trước lo lót, còn năm chỉnh-tỉnh chưa cất. Ôi, thói ăn-quen là cái hại, mà thói ăn hối-lộ lại là cái hại to hơn, vậy xin mấy phường hối-lộ chớ làm như chồn đèn mắc bẫy.

BÌ-LONG.

(Mai tiếp.)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Chém một dao

Tại đàng Reim, đêm rồi vào lối 8 giờ, đang khi tên Pham-v.-Lôi và Vo-v-Nam cãi lẫy nhau về câu chuyện đàn-bà sao đó, mà chẳng lần tên Nam tức trí không biết làm sao cho lại gan, bèn rút dao chém tên Loi cho một dao, trúng nhằm bụng.

Bọn lập tức chở Loi vào nhà-thương. còn Nam thì giải lên tòa.— Câu chuyện đàn-bà mà nói về vấn đề gì đó, cho đến nỗi sanh ra việc chẳng hiền như thế. Cái đó ngày mới là kỳ đa. Ai đời chuyện đơn-bà ở đâu đem ra nói rồi đàn-ông phải bị kẻ lăng bụng người bị giải lên tòa.

∴

Mất ! Mất !

Ng-v-Hoan, giúp việc nhà buôn, nhà ở tại đàng Pellerin số 353, vừa rồi có đến bót cớ rằng, cái bóp-phơi của chàng ta bỏ trong tủ mà chẳng rõ sao khi không liền nhảy ra ngoài rồi đâu mất. Trong cái bóp phơi ấy có đựng một số bạc 3 đồng, một cái giấy căn cước và một cái giấy tải-năng số 3809 cùng các giấy má khác.

∴

Thằng bởi gian hùng

Tran-van-Hué, 17 tuổi, làm bồi, ở dưới chiếc ghe đậu tại cầu tàu nhà-nước ; vừa rồi chàng ta tò-mò làm sao đó mà ẩm hết một số bạc 15 đồng của M. C., quan bác-vật sở Arsenal de la Marine de Saigon.

Không dè cũng bị ông bắt được, trí hô lên kẻ dẫn lên tòa để chờ ngày trừng-trị. Đáng cái đời làm !

DỊA HÁT BỘ

Bổn hiệu mới có lại đã thứ *đĩa hát bộ hát bằng kim sắt*. Bổn nào cũng hay, nào là : hát nam, hát khách, nói lối, điệu, thán, v. v.. Bổn hát thiệt tốt, không mòn, giá 4 $ 20 một đĩa Mua si có giá riêng Gởi Mandat trước thì tiền gởi về bổn hiệu chịu Còn gởi Contre remboursement thì tiền gởi và tiền hải-ngân (retour d'argent) về người mua chịu.

Lại bổn hiệu mới xuất bổn sách mới nhan đề : *« Phương châm cứu quốc »* giá 0 $ 30 một cuốn. Mua si có hoa hồng nhiều.

Thơ và Mandat gởi cho : PHAM-VĂN-NGOC
Directeur de la Maison CHIÊU-NAM-VIỆN
56 rue Vienot 56 Saigon.
Téléphone N° 565

Sanh sự bởi ai ?

Hồi chiều hôm kia, vào khoản 8 giờ, tại góc đàng Bd. Kitchner và quai de Belgique ; có hai tên bạn chèo chẳng rõ vì xích mích sao đó mà áp nhau chưởi mắng thối bất kể. Hai tên bạn chèo nầy là Lê-van-The và Duong-van-Ho.

Nhưng không lâu, chưởi qua mắng lại có đâu chừng giây lát, kế có anh em lại cang giải nên rồi cũng đều.

Dè đâu, vừa rồi, lối 5 giờ hai bạn chèo khác là Duong-v.-Ho và Pham-v.-Ngoc, vì quyết bình-Ho, chắc bà con cật ruột sao đó, hoặc nữa bà con chung trả chén rượu, bèn kéo nhau lại vác gạch vác đá mà đánh tên Le-van-The đến nỗi phải bị vít tích rất nhiều và té xuống 10 mà nằm bất tỉnh nhân sự. Thấy vậy, hai bọn kia bèn để yên đó rồi nắm tay nhau thong dong đi ráo.

Chẳng dè giây phút trỉ có linh đi tìm bắt hết cả hai giải lên tòa. Cái đó mới thiệt là kỳ cục đa. Chuyện của người mà thành ra cầu mình, bình, vực đâu mà lăng nhách vậy. Sanh sự bởi ai ?

∴

Sang đoạt

Trinh-hoai-Duong, làm caissier cho nhà hàng Continental, nhà ở đàng Thomson số 14, hôm rồi chàng ta chẳng rõ làm thế nào đó mà đoạt hết một bạc 400 $ 28 của M. S.., làm quản-lý Grand Hôtel Indochinois.

Ngờ là lấy nhiều như vậy mà xài được chút nào, chẳng dè lấy quấy kẻ bị chẳng nằm ốc giải lên tòa. — A hà ! Tưởng làm sao, chớ bề giải lên tòa rồi thì làm gì chẳng không khỏi lãnh một bộ đồ xanh, ăn cơm goo lơc.

ĂN SỐT NHỨC ĐẦU BỊNH TỨC THỞ
nhớ xức thuốc
POMMADE ROYER
Có bán tại
Tiệm thuốc DUPUY, 128, đường đi Marsin, Paris

GIADINH

Đạo-chích viếng tiệm

Tại làng Binh-Thung, có cô Pham-thi-Buoi, bấy lâu nay cô dựng một tiệm buôn bán tại đó tuy là tiệm bằng tranh bằng lá thì mặc dầu, chớ bề-thế bán buôn xem cũng có mòi phấn-phát. Bởi cớ ấy nên những tay trong đông họ Đao, thấy vậy mới thèm, thì là thăm lem lém ; lại có khi thấy tiệm cô có một mình cô, không đàn-ông hay sao đó, bèn thừa lúc đặng lồn vào.

Hôm đêm 4 rạng mặt 5 Juin vừa rồi, nửa đêm có đang nằm trong phòng an nghỉ, bỗng-dưng cô nghe có tiếng đông lắm cho cô phải giực mình tỉnh giấc, lật-đật nhảy đại xuống giường, tóc chưa kịp bới, guốc dép chưa kịp mang, mắt mắm mắt mở, bèn đi xuống vào kho để đồ, quơi hộp-quẹt đốt đèn lên rọi xem, thì thấy rõ-ràng có ba bọm chạy thoát ra Cô bèn xem kỹ lại thì thấy mất độ-chừng 128 đồng.

Trong ba bọm nầy, Pham-thi-Buoi cô biết mặt được hai tên là Nhiêm và An cũng ở tại làng đó. Đoạn liền đó cô bèn tri hô lên, bà tỉnh đồng thừa-cớ dây đến tiếp cứu, song vượt hết hai, chỉ bắt lại được một mình tên Nhiêm, giao qua cho linh đặng dẫn về bót sơn-đầm tra vấn.

Ba bọm nầy vào tiệm, dùng cách khoét vách mà chúng vào. Hiện nay Nhiêm đã bị gải lên tòa rồi ; còn hai bọm kia thì quan quản còn đang tầm kiếm. Có lẽ chẳng bao lâu nữa đây cũng ra mặt chớ chẳng không. Lại cái thiên hết đương gian mà chẳng rõ ? đồng chẳng biết những đồ-vật và tiền-bạc lấy cô có tìm lại được hay chưa.

Ước sao quan quản hết lòng nỏa tróc cho được mấy bọm ấy để trừ mối hại cho dân nhờ.

TIN TRUNG-BẮC

HANOI

Cướp của đánh người bị thương

Tên Phong tên Khánh và tên Con lúc trước đã can án về tội ăn cướp.

Nay chúng lại hiệp nhau kéo vào nhà tên Cựu lấy các đồ vật đáng giá 150 đồng và đánh phải người chủ nhà bị trọng thương.

Tòa Nam-án tỉnh Thái-bình phạt mỗi tên 5 năm tù. Tòa Thượng-thẩm y án.

∴

Chết đường

Ngày 4 Juin vừa rồi người ta có thấy một cái xác người chết nằm giữa đường thì người ta đã cho đem tới thì nhà-thương.

∴

Ngạn ôtô

Ngày 5 Juin vào hồi 7 giờ 15 chiếc ô-tô của M. Brenner khi đi đến phố hàng đường thì đụng phải cái xe hàng do tên Lợi kéo.

Cái xe hàng bị hư hỏng ít nhiều duy chẳng hai đến tánh mạng. May thay !

∴

VIỆT-TRÌ

Một cái xác dân bà chết đuối

Vừa rồi người ta thấy ở trên sông Lô-giang một cái xác một người đàn-bà trạc độ 30 tuổi chết trôi.

Xem chừng cái xác ấy ngâm nước đến hai mươi ngày rồi nên không thể xét xem trong mình người đàn-bà ấy có thương tích gì.

Tỏ thì ấy thì quan thầy thuốc đã cho mai táng còn việc nầy thì còn đương tra xét.

∴

SEPTPAGODES

Muốn khỏi chết bức lại bị chết trôi

Tên Ca, 22 tuổi, quán làng ở Ca-quan, huyện Hưng-nhân (Thái-bình) đi tàu thủy, nhân đêm trời nổng nực không chịu được mới ra trước mũi tàu nằm mát.

Đang lúc giấc ngủ mê chẳng may lộc cựu quý thì bị lăn tốn xuống sông, khi fin ấy đã thấu tai ông Cầm thì ông đã cho mò vớt mãi mà vẫn không tìm thấy xác. Tội nghiệp !

∴

MỸ-ĐỨC

Một cô thiếu nữ bị hiếp dâm

Tại làng Đạo-khê có một người con gái nhân có gải lúa nếu có phải ra giữ lúa cho bọn gải vô ăn cơm. Không ngờ lúc trưa giữa đồng thanh vắng chỉ có một mình cô, bỗng có mấy đứa say rượu chạy ra trói cô lại rồi thì hành cách gì-mà ấy, xong rồi chúng tháo thoát

Thương thay cho cô con gái ấy sau khi đã bị chúng nó hãm hiếp mầm chết ngất ra, bất tỉnh nhân sự. Mãi sau người nhà ra mới biết đem về cứu chữa nhưng không biết có toàn tánh mạng hay không. Nghe người ta đồn rằng cô ấy đã có chồ đôi cưới nhưng có không chịu nên mới mướn 10 hàng đồ uống rượu cho say để thi hành cách ấy.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cho-lớn, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà máy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu ; gấm nhuộm hiệu Pháp-quốc, nền màu rất tươi, đều có giật nhiều lần, càng không phai không trở ; $ 00 một thước tây.

Lạc-soan làng-chài, trắng, từ 2$ 00 tới 3$ 20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh ; từ 2$ 00 tới 2$ 50 một thước tây.

Lãnh thương hạng, thiệt trắng, dệt rộng hàng tư Thương-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5 $ 20 một quản.

Lãnh đen (hạ làng đen huyền, không trỉ không gỗ lông), khổ Bắc-thảo 0$60 một quản.

Lãnh đen (hạ làng đen huyền, không trỉ không gỗ lông) khổ trung 5 $ 50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy chẳng nên gọi là : tiếm nghĩa mà hàn lợi.

Vì muốn trỉ danh trong lục châu, nên bổn-hiệm kính lời cho chư quí khách hay ; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh bảo (contre-remboursement).

Xin hãy mau thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chẳng lời mà nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cho-lớn — Saigon.
Kính cáo.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 16 Juin 1926.

GIÁ BẠC

	16 ₹	15 ₹
Nhà-nước	20 F 00	19 F. 50
Ngân hàng Đông-pháp.	20 00	20 00
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine	20 00	20 00
Hongkong Shanghai.	20 35	20 25
Chartered Bank	20 20	20 00

MỄ CỐC

Giá tàu chở đến nhà máy Choion bao lấy toàn giá 100 kilos.

Vinhlong	6 15 à 6 25
Gocong	6 10 à 6 20
Bai-xau	6 35 à 6 45
Baclieu	6 45 à 6 55
Sadec	6 10 à 6 20
Cairang	6 30 à 6 40
Cao trắng	6 00 à 6 10
Namvian, Gao đỏ	5 80 à 5 90
Giá thường	6 29 à 6 39

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc ANDRÉ-LEBON sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 18 Juin.

Chiếc ANGKOR sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 28 Juin.

Chiếc MERLIN sẽ chạy đi Singapore lối ngày 21 Juin.

Chiếc CAP SAINT-JACQUES sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 17 Juin, lúc 15 giờ sáng.

Chiếc COMPIÈGNE sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 20 Juin.

Chiếc PAUL BEAU sẽ chạy đi Xiêm lối ngày 25 Juin.

Chiếc PAUL LECAT sẽ chạy đi Nhựt-bổn và Trung-quốc lối ngày 3 Juillet.

Chiếc CHAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 17 Juin.

Chiếc CAZAY-LE-RIDEAU sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 26 Juin.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ANDRÉ-LEBON ở Pháp-quốc đi đến Saigon hồi sớm mai nầy rồi.

Chiếc COMPIÈGNE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 17 Juin, lối 10 giờ ban mai.

Chiếc ANGKOR ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 8 Juin.

Chiếc MERLIN ở Singapore sẽ đến Saigon ngày 16 Juin.

Chiếc CAP LE RIDEAU ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 24 Juin.

Chiếc PAUL LECAT ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 30 Juin.

Chiếc CAP PADARAN ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối 9 Juillet.

Chiếc PAUL-BEAU ở Xiêm sẽ đến Saigon ngày 21 Juin.

Chiếc DUPLEIX ở Tonkin đi đến Saigon hồi sớm mai nầy rồi.

François Sự
TIỆM BÁN ĐỒ TỐT CỔ DANH
BÁN RẺ CÓ TIẾNG
Chủ hơn thành thật đáng tin cậy

1· Hộp xoàn nước tốt tinh thần, bán giảm mỗi giá rẻ hơn hết.
2 Hãng lụa lựa rút thứ tốt lạ.
3· Áo mưa chánh hiệu Parisienne.
4· Nỏ Mousseline thứ lông thiệt mực.
5· Ô ni trầu đủ bề bằng đồng đỏ, đột bạch kiều nỏ, giá rẻ lắm.
6· Dùi rèn khéo lắm.

Ai muốn mua thiệt tốt xứng đáng hãy đến tiệm *François Sự 76 Rue Vannier (près du Saigon).*

MUỐN MƯỚN NHÀ

Có người muốn mướn năm hoặc tháng : một cái nhà ngói kiểu Annam, có vườn-tược nhỏ-nhỏ, hoặc có đất trống chung-quanh và có rào giậu, ở lối chung-quanh gần châu-thành Saigon.

Vậy như ai có nhà muốn cho mướn, xin hãy đến tại báo-quán L. T. T. V. đây mà thương nghị.

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI BỀ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :
CON SỐ
Chớ có thứ nào bằng.
Dầu hiệu *CON SỐ* là tốt.
Hãy thắp thử coi rõi, không muốn dùng thứ khác.

Dịp tốt ít có!

Có một tiệm bán hàng Bắc, hàng Tây hàng Tàu, khai trương giữa chât-thành Nam-vang đã hơn 10 năm, buôn bán đương thạnh ; nay vì chủ-nhơn bận việc gia đình, không quản-cố được, nên muốn bán lại. Các ngài lưu tâm về đường thương-mãi, có để sẵn số tiền chừng 10 ngàn trở lên, mà muốn mua lại tiệm ấy cho sẵn mỗ hàng thời xin mời quá bộ tới :

Saigon : Hỏi M. *Trần-duy-Bình*. 42, Boulevard Charner;

Hanoi : Hỏi hiệu *Đồng-Mỹ* soierie N° 41 Rue des Cantonnais;

Pnompenh : Hỏi tiệm *Đại-Thanh*, Bazar Tonkinois, N° 29, 30 quai Piquet.

Các ngài ở xa viết thơ hỏi chuyện thời xin gởi theo cho một con cò 0 $ 05 (timbre 0 $ 05) sẽ được hồi lâm ngay.

Các thứ dầu hôi của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thắp lại được. Lật-vì hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

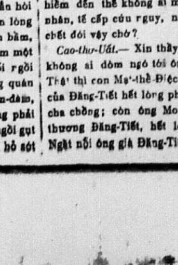

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles
Đại-lý hãy hỏi cho kỹ

Thiệt chắc hơn thép
VỎ RUỘT
HUTCHINSON
BÁN TẠI HÃNG
L. CAFFORT
SAIGON

CÒN CHẲNG BAO LÂU

Cách 2 tháng nay hiệu *Bazar-Moderne* Vĩnh-Tân ở chợ-cũ Saigon có bày cuộc bán đồ có cho giây số « prime » hễ mua từ 2$ sắp lên thì tặng cho một tấm. Giây số nầy đến cuối tháng Juin nầy thì xổ, số độc đắc trúng 1 cái máy hát lớn giá đáng 85$, số kế trúng 1 bình đá cẩm thạch giá đáng 50$, số thứ 3 trúng 1 cái áo gấm bông bạc giá đáng 40$, và từ số 4 tới số 50 thì mỗi số đều có trúng đồ đáng giá 15$, 10$, 8$, 7$ tới 2$ và 1$. Thiệt là 1 cuộc mua vui mà khỏi tốn tiền, đến ngày 30 Juin xổ thì còn có bao lâu đâu? Xin quí-khách thừa dịp mua sắm, đời gót đến hiệu Vĩnh-Tân mà mua đặng lấy giây số cầu may chơ cho vui.

« *Còn chẳng bao lâu, xin chớ trễ* ».

Feuilleton n° 266 — *Du Juin 16 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHỈ

V

ÂN TRẢ NGHĨA ĐỀN

Quán rượu ở cầu sông Ga (Gard)

Mụ Cao.— Ừ, theo phép lịch-sự thì vậy, nhưng mà việc khôn dại ở đời lại buộc lão phải giả tai điếc mặt ngơ, chuyện ai mặc ai, không nên biết tới. Lão đâm biết người có ý gì đến đây đo hỏi lão vậy chăng? Vậy cũng ngỡ mà làm mặt cỏ-lão ngỏ khai rảo biết. Thật thì lão già chừng nào dại chừng nấy mà!»

Đạo-nhân nghe vậy lấy làm bất bình mụ Cao bất sức ; song cũng vuốt đạ dằn lòng, cười gượng nói chơi cùng mụ Cao rằng :

« Không sao đâu bà ! Tôi muốn hỏi ông cho rõ ngoan ngoèn khỏe sông vậy thôi, chớ không có ý gì khiếm sâu tới đây mong hại. Bà cứ a vậy tôi xin bảo kiết cho. Nếu có đều gì xảy ra, tôi cam gánh chịu. Vả lại chồng bà nói ngay, chuyện sao nói vậy, thì có cang cớ gì mà lo.

Mụ Cao.— Ừ ! Có gì mà sợ mà lo ! Mụ gắm đang hồi bấy giờ đây, sĩ nói ngọe lại không hay, sĩ hứa ngộ không chắc ; nhưng mà, cái nghề bán ngựa buông đuôi é mà ! Bán rồi đi rồi, sĩ sự chi sĩ, thương cho phận người mua, không lẽ bán nhà mà đi đâu, phải ở lại đây, mai kia mốt nọ, họa đây thình thình, không biết đàng nào mà đỏ !

Đạo-nhân.— Xin bà bấy an tâm, đừng sợ tai bay họa gởi. Tôi dám cam đang với bà rằng chẳng may có biến nào xảy ra, thì cũng chẳng bỏi chuyện nầy, lại cũng chẳ g phải lại tôi chiêu họa.»

Nghe mấy lời đoan chánh hẳn hòi của Đạo-nhân, mụ Cao cũng an lòng dẹp oai, song chẳng bỏ tật lăm bầm, cả riêng cả tôi. Lăm bầm thêm một đôi tiếng rồi gụt đầu xuống gối ngủ mà rung rét ; để mặc tình ông quán với Đạo-nhân luận-luận dàm-dàm, chuyện trò mặc thích ; nhưng phải biết, tay mụ tới cơn sốt rét, ngồi gụt đầu mà lóng tai nghe, không bỏ sót một lời, không lẳng tai một tiếng.

Trong cơn mụ lăm-bầm, Đạo nhân nghe không đặng nên không thèm nghe, bèn lo phận mình, rót nước uống cho đỡ khát. Uống rồi, mụ ngồi yên rồi, Đạo-nhân mới tiếp hỏi ông quán :

« Nếu nói như ông quán vậy chẳng là ông già Đăng-Tiết trong cơn ngủ hiềm đến thế không ai mở tấc lòng nhân, tế cấp cứu nguy, nên nỗi ông chết đói vậy chớ?

Cao-thọ-Uất.— Xin thầy chớ tưởng không ai dòm ngó tới ông mà lầm. Thật thì con Mạ-thế-Đệc là cựu ước của Đăng-Tiết hết lòng phụng dưỡng cha chồng ; còn ông Mo-Rên, thì vì thương Đăng-Tiết, hết lòng tư trợ. Ngặt nỗi ông già Đăng-Tiết cảm giận Phiệt-Năng, cực thà hại trẻ, nên ông bỏ ẩn mà chết, chớ p! ải nào không ai nuôi dưỡng tư trợ ông sao. Lão nói Phiệt-Năng, mà thầy có biết Phiệt-Năng mưu hại Đăng-Tiết đó là ai chăng? — Ông quán và hỏi và cười hơi cay nghiệt rồi lại tiếp rằng :

« Tên Phiệt-Năng đó là tên mà Đăng-Tiết trong cơn ngật mình, trỗi lại với thầy, rằng Phiệt-Năng là bạn thiết củ» nó đó ».

Đạo-nhân. — Vậy trước ngày biến xảy, Phiệt-Năng mưu hại Yết-Môn như lời ông mới nói đây. Phiệc Năng ei ắng phải là bạn hữu của Yết-Môn Đăng-Tiết sao ông ?

(Mai tiếp)

Bịnh đứa-ông
hay là đứa-bà **KHÓ CHIỀU THAY**
thì chữa bằng thuốc **YSTALINE**.
Thuốc nầy tuổi nhỏ nặng cũng được.
Thuốc nầy là vị thuốc của các Lương-y trong cõi xứ đã chữa bịnh không sai. Ấy lắm một vị thuốc mới tiến được báo chí theo văn-học kiểm thời, mà nhứt là Siêu lâm. Có nhiều lời khen ngợi tánh thuốc ấy.
Tiệm chánh : **LABORATOIRE YSTALINE**, nhà bài 36 ỷ đường Blanche tại thành PARIS.
Giá một chai (có lời khuyên giải rõ ràng và hình vẽ cho dễ hiểu cách dùng của ông *Lerung-y Jean*) là 20 quan tiền Langsa.
Tiệm bán lẻ ở Saigon :

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-phòng L. SOLIRÈNE

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

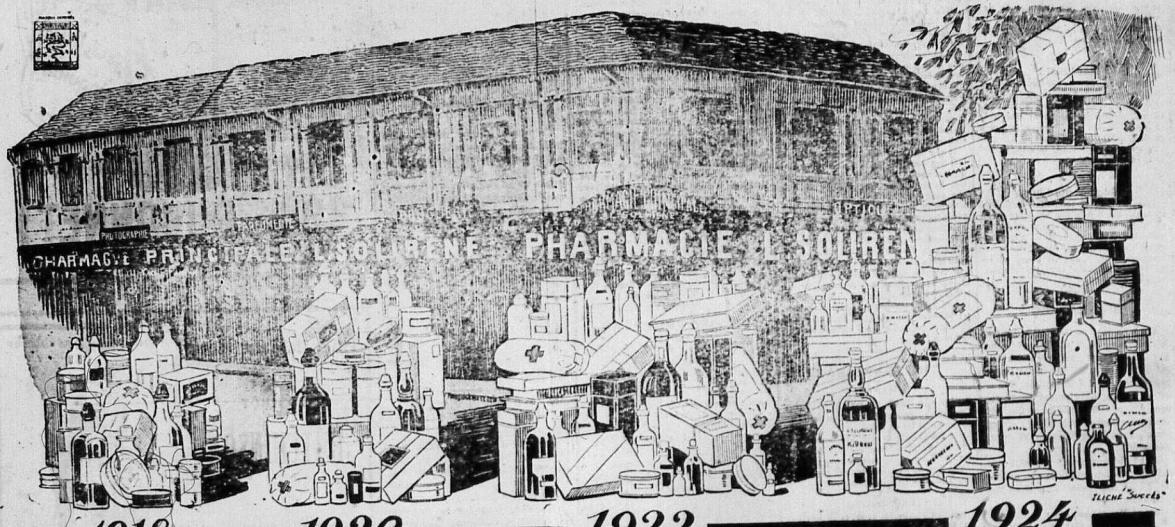

Nội cõi Đông-pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

RẤT HỮU DỤNG — RẤT CẦN ÍCH

CA-NÔT HƠI — GHE THUYỀN CÓ MÁY

Cho các vị đồn điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyên.

Chúng tôi có trữ nghỉ chế ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nôt và máy móc khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giảng, văn vân... không buộc phải mua.

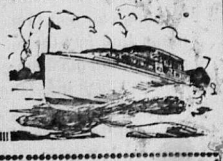

SOCIÉTÉ D'ETUDE & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE
46, Rue Paul-Blanchy — SAIGON

Các ngài mà thật là tay hút thuốc điếu thiện nghệ thì nên dùng thuốc điếu hiệu:

« MELIA MARINA »

đầu có bao sáp, hút không dính môi, mỗi gói đều có hình rất đẹp, mùi vị lại thơm tho dễ hút không khó cổ.

HAY LÀ HIỆU:

« MELIA DIAMANT »

là hai thứ thuốc điếu ngon hơn các thứ khác.

Các ngài cũng nên nhớ thứ thuốc chưa văn hiệu:

« MELIA DIAMANT »

là thứ thuốc ngon thượng hạng.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Bảng nghánh ở Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Tsaibinh, Yunnanfou, Teurane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

Lược thuật vụ ăn cướp
TẠI LỘC-TẤN

Mới đây xảy ra tại làng Lộc-tấn, tổng Hoa-thinh (Mythoe) hồi 18 rạng một 19 Mai 1926, có một đảng ăn cướp ước chừng 12-13 đứa cầy có súng hai ống lục-sanh lấy đến nhà cựu hương-cả Ng.-ngọc-Vàng mà đòng cửa lữa rương đoạt đặng một số bạc là 900$00 và đồ trang-nữ giá đáng 1400$00. Thoạt khi chúng nó bước ra bị dân làng ngăn cảng, theo lẽ dân làng Lộc-tấn muốn bắt sống bọn cướp nầy song bị cây súng bắn như mưa, bắt làm cho dân phải nổi giới theo sau tới cả 10 kilomètres bị đạn hết 18 người, chết hết 7 người; bởi đó phải thối lui nên bọn cướp mới được thong thả mà lẩn thoát (bổ vô tin tức).

Thương khi cho bọn dân lành, chỗ tiểu thôn mà lòng người rất đại đởm. Việc tan tành, làng chờ hết 18 người bỏ Tường-tích đến quận An-hóa, quan Chủ-quận ngài thấy rất đồng lòng, ngài mới ra oai vì nước thì lực vì dân, tức tốc bửa tờ châu-tri rội quân cùng tỏ cho thầy chánh-tổng Hoa-thinh truy-tầm bọn cướp Thốt ngài có tâm cần thân vì nầy lắm. Đặng kinh mới ông quan hết dạ. Ấy vậy mà thầy chánh-tổng cũng cần lòng sắp đặt dùng mưu đã rồi. Dụng mưu làm sao? Trước hết ngài sai lính phó-quản dẫn Bình-dọ hết những kẻ tiền án cùng là dân hay nghi gian tại nhà công Lộ-thân, có sao ăn cướp không bắt lại bắt lẻ vô tội, là trị ngài nhỉ rằng: Hễ cần sao thì đều, cần thủy trị ngư, yêu chẳng tỏ không có dự vào vụ nầy mà bị giam ức phải khai ngay. Ấy là đoạn thứ nhứt.

Đoạn thứ hai ngài sai linh dồn đi thám do phía Gocông và Bentre. — Đoạn thứ ba ngài thân hành tầm vẫn theo nẻo tắt đường quanh của bọn cướp đi phía nào về phía nào, cho rõ cái ổ trọn luôn ở rạnh nào đến đây tổng lấy. Đoạn khi ngài đi giữa đồng ruộng sắp đặng 3 đồng và 4 cái túc súng, trái túc chót hết và 1 đồng lại gần nhà hương-quan Hậu ở Giồng-dầu-trâu (Binh-đại) cách nhà 15 thước ngài lại gặp bọn chăn trâu nói rằng hồi 5 giờ sáng 19 Mai có 7 người hỏi thăm nhà hương-quan Hậu. Bởi đó ngài độ chắc rằng nhà hương-quan Hậu dự trữ kẻ gian nầy. Nên ngài cùng ông phó-quản tức thì vào nhà xét hết tư-gia không có đồ khi giới của bọn cướp chớ trong rương có 20$ bạc trắng. Tài chủ nhận bạc nầy.

Vậy ngài bắt cả hai cha con hương quan Hậu về nhà công Lộc-tấn mà xét hỏi. Thất nhiều tên bị giam là Lê-văn-Tiếp khai rằng: vì nó không ăn cướp mà bị giam còn thằng Bành Vinh rồ bọ đi đánh cá Vàng mà không hắt. Ngài thoạt nghe lời khai rồi: lập tức bắt tên Bành, chú Bành thiệt đang với nhà giàu chớ nhà vợ quan lắm, mới vừa ra lịnh thì chú đã bày khai tâm sự rằng: Trước khi tên Sẳng đem mối cho Bành và Vinh, Bành, Vinh mới ở rủ khách, khách rủ Nguyên gặp mới qua Lương-quới Bentré mà thịnh chánh-đảng là cậu hai Giác có cây súng 2 lòng cùng nội bọn Lương-quới hiệp cùng nhau ngày 18 Mai xuống hương-quan Hậu mà dinh trả; qua 8 giờ mới phát hành. Bành khai tự sự; đi tập rốt rốt hết mới bắt đặng: Hậu, Vinh, Giác, Nguyên, Bành và Chánh, còn bao nhiêu còn đương mật độ và tìm cây súng. — Đoạn xong rồi, ngài làm tờ enquête kinh tương nội vụ đến tòa-án Mytho, quan Bồi-thẩm còn đương vấn tội, rồi đây quan Thẩm-án ít nữa cho thêm mỗi người 10 tuổi nữa.

Vụ nầy trót cả 10 đêm ngày thầy chánh-tổng tận tực cùng ngày tận trưa cay-nghe đắng trước sau lời mới bắt được hoà cướp bắt. Nhà chánh-tổng một đêm nầy mà thôi, từ buổi mới ra cai trị đến nay, trót 20 năm dư nơi trước biết bao nhiêu là kẻ bắt lương, thời biết bao nhiêu việc trái tuyệt dầm sương mà lòng ngài cũng không sờn, muốn cho nhà không đóng cửa, đường chẳng lượm của rơi. Nên trong nhơn dân kính mến chi tư cách, cái nhệt tâm của ngài lắm lắm. Song le qua tới 1924 mới lên bực nhứt hạng Cai-tổng tưởng cũng không lấy chi là toại chí. Chớ chi quan Chủ-tỉnh, quan Thẩm-án Mytho cùng quan chủ quận An hóa ban ơn giúp sức cho thầy chánh-tổng Nguyễn-ngọc-Xuân một tấm khuê-bài mới xứng.

TRẦN-CÔNG-CHẤN
Hương-hào Lộc-thuận.

HÃNG BÀI-ÍCH

BÀI ÍCH *mới lại nhiều xe lắm, đủ các thứ màu bán rất rẻ, xin chư quí vị đời gói ngọc tới tại tiệm coi cho biết tùy ý chọn lựa; xe chế theo kiểu kim thời, giảng xe coi rất ngộ, chắc-chắn bảo kiết không gãy. Trước bửa bổn hiệu thường thấy chư quí vị bỉnh nhằm hiệu xe Malbrough rất chắc-chắn, nhe nhàn, nhưng nước kén hai lần (double nikelage) không bao giờ sét đặng. Chư quí vị nào chiếu cố mua xe hiệu Malbrough xài thì sẽ được vui lòng lắm.*

Bổn-hiệu có trữ bán các hiệu xe có danh tiếng bên Pháp-quốc như xe hiệu **Automoton, Olympique, R. F. D.** *và xe hiệu* **Talbot**, *cùng các đồ phụ tùng xe máy.*

Bổn-hiệu có bán hiệu đèn **Succès** *treo, để bàn, đủ kiểu xài bằng dầu sáng (gazence) và dầu hôi (pétrole) coi rất đẹp, có gởi bán khắp cả. Chư quí vị ở xa có muốn xài đèn hay xe của bổn hiệu xin gởi trước cho bổn hiệu 2$00 làm tin, bổn hiệu sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân, tiền phí tổn sẽ phần người mua chịu.*

BÀI-ÍCH Đại-lý.

20 343-345, *Rue des Marins, Cholon.*
Trữ bán tại thành P. NGUYỄN-MINH-NGOC
Rạch Mytho là con đường,
ai biên rõ tên.

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce aux liqueurs)

Hiện bây giờ bên nước Hoà-kỳ có một vị điền chủ đã quá số tuổi mà lần còn sống lạc mạnh mẽ như người đi chăm lắm, bởi thế cho nên mới đặt đoạn nay đến hồi tuổi cha mà còn vậy lực lưỡng, phải hỏng vậy? Ông đó hằng ngày đều có chịu để mà hút, cả đời thì trong khi ăn cơm bữa một ly nhỏ rượu Cognac mà thôi.

Người ấy có nhiều người đi chăm lắm, bởi thế cho nên mới đặt đoạn nay đến hồi tuổi cha mà còn vậy lực lưỡng, phải hỏng vậy? Ông đó hằng ngày đều có chịu để mà hút, cả đời thì trong khi ăn cơm bữa một ly nhỏ rượu Cognac mà thôi.

Người ấy có nhiều người đi chăm lắm, bởi thế cho nên mới đặt đoạn nay đến hồi tuổi cha mà còn vậy lực lưỡng, phải hỏng vậy? Ông đó hằng ngày đều có chịu để mà hút, cả đời thì trong khi ăn cơm bữa một ly nhỏ rượu Cognac mà thôi.

ĐÈN *khi nó đã phụ tùng đèn khí măn-sông hiệu* **« WIZARD »** *đầu lửa, dùng theo các kiểu*

Tên ấy mà bán lẻ tại cửa hãng

TRẦN-QUANG-NGHIỆM.

113 Rue d'Espagne Saigon

Grand Cinema du Centre

106. — *Rue de Paris*
CHOLON

戲院影光中岸堤

Có bán và cho mướn phim ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỮ NHIỀU BÓNG TUỒNG
hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là muốn đi hát tới xin mời đến thương nghị.

Sẽ hạnh giá rẻ

NÁ LÁY

Đã có nhiều chủ gởi thơ khen nà lấy là có ích lắm. Nhà có tiền ở vườn nhờ nó mà ăn trộm không dám léo hánh, lại nhiều chỗ có khoe rằng có bắn ăn cướp trong thương phải bướm. Ghe buôn ban đêm có nà thì bỏi phải lánh xa. Bổn-hiệu bây giờ có bán một thứ nà có máy có đuợi như cũng, bắn le và đi xa lắm — **3$50 một cây** — tiền gởi riêng tây xa gần.

BỬI-QUANG-NHƠ, Bentre

Sách mới xuất bản

Hiếu Bà Hanna dạy phong nào là nghi cho con trai, mấy cuốn ..... 2$ 00
Của Viên Tất Độc, dạy phong hóa là nghi cho con gái, mấy cuốn ..... 2$ 00
Hai quyển sách nầy của ông Trần-phong các soạn ra đã được Hộ-đồng khảo duyệt nhận dụng. Sự hữu ích của hai quyển sách nầy chẳng cần phải nói ra, chỉ xin trích trong mỗi cuốn ra đây, mỗi đoạn tựa như soạn giả:

Gi-Hữu Bá Nghệ

In rồi quyển ấy dạy trai rất đỗ,
Mua lỉ làm mà cho trẻ đặng năm.
Vệ sanh lỉ cách, giữ năm,
Kẻ lấy 100 bài, tiền mất.

Ấu-Viên Tất Độc

Trước dạy về sanh làm gốc,
Sau khuyên xử thế sẽ lòng.
Đọc qua xuất giá, ở ben chăng,
Luôn nói đó dời đều trọn.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

Rue de Canton — Cholon

SƯU-ĐỘC-LINH-DƯỢC

(THUỐC TRỊ BỊNH TIỀM-LA)

Bịnh Hoa liễu là một mối giặc lớn trong thời văn-minh thế-giới, hễ mang lấy nọc-độc ấy chẳng yên giấc ấy là một giống bịnh rất thảm, rất độc, cho nhân quần xã-hội. Bởi vậy cho nên từ xưa tới nay những anh hùng hào kiệt có nhiều người vì nó mà phải bỏ mình đặng tuyệt giống hoặc đi truyền lại cho con cháu, ấy cũng là tại bịnh Hoa-liễu phương-thuốc.

Chớ như thuốc tôi đây, từ ra làm thuốc đến nay, vẫn ỷ các bịnh Hoa-liễu cũng đã nhiều, gần khắp trong thế-giới, cho nên mới thấy đặng phiền cái mối tệ mà nghiệm ra vì có nhiều thầy trị bịnh Hoa-liễu thì hay dùng những vị Bạch-phụ-tương mà xổ cho mạnh, hoặc dùng vị Thủy-ngân mà đằng xuống, như vậy thì chẳng những là bịnh nó lại không cho mạnh mà nữa đứng, ắt phải tuyệt giống tuyệt nòi, cái sự hại ấy rất to! Vì chẳng hề cái độc mà nó vào mình thì nó cứ vào theo máy nơi mạch máu, chẳng phải là ở hoài một chỗ, nếu xổ nhưu vậy mà xổ ra cho hết mấy nơi mạch máu trong cả châu thân đặng sao? Bất quá là rúc cái nhiệt độc nó đương hành mà cho xổ ra, hoặc cho nó hạ xuống, đặng mà làm cho giảm xấp thôi, đó mà thôi, chớ nói lành chẳng độc ấy hay là mạnh trong mình một hai tháng thì là làm to làm đó.

Bởi tôi xét rõ các cớ ấy, nên phải tìm các phương thay và hiệp với các ông Lương-y đặng nghiên cứu các chứng bịnh ấy mà chế cho thuốc nấy ra đây, để mà cứu người và giúp đời, và lại lành thuốc cũng là bảo bịnh, không ngừng cũng không xổ lần, bịnh nặng thì mỗi ngày xổ hai lần, còn bịnh nhẹ thì mỗi ngày xổ một lần không đau bụng, cũng như thể người mạnh lại dầu vào các nơi mạch mau mà dưỡi các chứng độc-hại theo mà hòa hoặc theo đường tiểu-tiện, hay là hơi thở mà ra. Dầu cho người không phải bịnh Hoa liễu mà uống nó, thì nó cũng làm cho huyết dịch sạch sẽ, ăn được ăngon, ngủ yên giấc, và sửa điện mạo càng lang, tinh thần khỏe khoắn.

Chỗ trị các chứng bịnh bởi hoa liễu kể ra sau nầy :

Phong thấp đau xương — Bán thân bất toại,
Tuyến ác-sang, — Dương mai nọc độc,
Ban lạnh bắt ngứa, — Ung thư nhọt độc,
Huyết khô huyết độc, — Lát vai lát đùng thâu,
Giải độc lậu tạo, — Vô danh thũng độc,
Bịnh bắt cải độc. — Các chứng độc ngoài da.

Như ai có bị mấy chứng bịnh nầy thì xin dùng có tiết liền, hầy mua mà uống, vì thuốc nầy trừ dứt nọc chẳng còn tái di tái lại nữa.

CÁCH DÙNG: Mỗi bữa sớm mai uống thuốc nước một muỗng và tối trước khi ngủ uống một muỗng. Còn thuốc hườn uống mỗi lần bữa hườn sau khi ăn cơm trưa và tối, phải tâm mỗi ngày một lần, và phải cữ ăn đồ chanh, đồ nếp tử.

Mỗi ve thuốc nước và thuốc hườn giá là..... 3$00

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG

BỘT SỮA HIỆU

NESTLÉ

Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.

Tại hãng Nestlé môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho không bộ sữa và quyển sách chỉ cách dùng rất tỷ-tỷ.

XE HƠI

CITROEN

Kể cho đến ngày 31 Mai 1926, thì hiện nay có đến 1.031 cái xe hơi CITROEN *chạy cùng rồi.*

Xin hãy đọc kỹ lời số năm tới hiểu :

208 cái xe hơi CITROEN của hãng Auto-Hall

Bán từ 1er Janvier tới 31 Mai 1926. Đó cũng là nhờ bởi thứ xe CITROEN *tốt nhứt trên được thiên hạ dùng nhiều.*

Có xe CITROEN 10 ngựa thứ mới toàn bằng thép 1926, chỉnh *vừa lại bằn hôi lắm; cấp nhấp trước thì lam nguyên một cái, có thể ngồi đủ bốn bánh, hai thang dụng đồ phụ tùng, đồng hồ chỉ số, đồng hồ đi 8 ng ỳ, hai cái kèn « hu », đồ chùi kiến, đủ phụ tùng v. v...*

Mỗi tháng đều có tàu chở tới

Ai muốn cần dùng xin hãy đen tại hãng Auto-Hall *thương nghị.*

AUTO-HALL

Saigon — Prompenh

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Mẹ ghẻ và con chồng bị cáo

Tại xứ Hải-môn, có một ông phú-hộ tự là Châu-hữu-Tài; bà vợ là lịnh ái của nhà quan, gọi bằng Trần-Thị. Chồng phụng vợ loan, xướng tùng đôi chữ; chẳng hề chích mích lòng nhau, chỉ hiềm cảnh quế chồi lan chưa thấy sanh hoa kết nhụy. Bởi cớ nên vợ chồng cũng có lòng buồn, nhân khi thanh vắng, Hữu-Tài than thở với bà vợ rằng : « Mình ôi, đôi ta xe tơ kết tóc đã hơn mười năm, tôi cầu trời khẩn phật chỉ trông một chút con mà trông chưa được, không biết làm sao, hữa trước tôi có coi bói với thầy, thầy bổ quẻ vừa xong thì nghe thầy nói mình mang mộc còn tôi mang kim, nên hai tuổi xung khắc lắm, nếu không kiếm một nàng tiểu-tỉnh nhỏ lại thì khó nỗi trông con, mà vợ chồng cũng không đặng tràng thọ » Bà vợ trả lời rằng : « Hầu thật như vậy thì dầu mấy nàng tiểu-tỉnh thiếp cũng phải kiếm, huống chi một nàng » Bà ấy bèn đi chỗ nọ qua chỗ kia, cưới đặng một người vợ-bé là Bích-Đào. Nàng ấy tuổi mới cập kê, đầu tóc hãy còn cái lược, mà hình dung nhan sắc chẳng khác nào tiên-nữ giáng trần ; khi nào nàng ấy nhẹ bước Kim-Liên, thời kẻ dòm đâu no người ngó đầu kia, chẳng chi trễ với nhau rằng : « Vợ bé của hộ Tài sướng lắm ! » Bởi vậy Hữu-Tài thương nàng hết sức, khi dương choàng vai khi nằm gác vế, khi nưng quả lựu, khi giỡn huê đào ; vợ lớn tuy thấy mặc dầu mà chẳng hề ghen tương chi hết Bích-Đào cũng giữ phận cái đặng mà hết lòng cung kính, xem Trần-Thị cũng như mẹ ruột của nàng.

Hữu-Tài cưới vợ bé mới một năm, thì vợ lớn đã thành thai đặng, no ngày đã tháng, sanh đặng đứa con trai, cậy lâu năm mà có trai, lóa muốn tiết mà trỗ bông, vợ chồng lấy làm mừng rỡ ; bèn đặt tên cho con gọi bằng Gia-Thanh, thân bằng cố hữu ai cũng tới mừng, chúc bốn chữ « sanh tử hữu khách.

Bích-Đào nhỏ tuổi mặc lòng mà biết đàng ăn ở, coi con chồng như con ruột của mình, mỗm cơm trên nước, ấp ấm ngày đêm, mọi sự nuôi con đều về tay Bích-Đào cả, Trần-Thị chỉ có công sanh để đó thôi ; cho nên Gia-Thanh từ bé tới trộng chỉ nằm ngủ với Bích-Đào một giường, không chịu nằm với mẹ đẻ khi nào hết. Hữu-Tài thấy vậy, khiến Gia-Thành kêu Bích-Đào bằng má, mà kêu Trần-Thị bằng dì, cũng vì sợ trẻ nhỏ khó nuôi mà phải khiến kêu tránh làm vậy.

Ngày qua tháng lại, Gia-Thanh tuổi mới nên mười ; dè đâu, thung cội huyên già đều về cõi thọ. Khi đó, trong nhà có quanh, chỉ con chồng với mẹ ngề hôm sớm cùng nhau. Bích-Đào nghĩ rằng chồng của mình, chỉ có một chút con để lại cho mình bảo dưỡng ; nếu bất nuôi mà không biết dạy, chẳng hư con đi sao ? Bèn cho Gia-Thanh vào học trường thọ nghiệp. Hễ mỗi bữa Gia-Thanh đi học vừa về, thì Bích-Đào ẩm vào lòng mà hun vài cái, Gia-Thanh cũng quen thói hồi nhỏ, dở làm chi vú mà chơi, ai ai xem thấy cũng đề tiếng khen rằng : « Gia-Thanh không phải Bích-Đào sanh ra sao Bích-Đào đem lòng yêu mến ; mẹ ruột mà thương con chẳng như thế, xưa nay cũng lắm có ai ! »

Đến khi Gia-Thanh đặng mười hãy tuổi, thì Bích-Đào đã hơn ba mươi tuổi rồi, mẹ con cũng ăn chung một mâm, nằm chung một chiếu ; khi mẹ giỡn cợt với con, khi con nhõng nhẻo với mẹ, chỉ nỗi nhỏ làm sao thì hỏi lòng chẳng vậy, mẹ con chẳng hề một phút rời nhau. Cho hay mẹ già con, tình mà làm một thân-thiết là dường, vợ chồng có tình nọ ý kia, mà ai ai cũng có lòng nghi ngại.

TRẦN-TRONG-HAP.

(Mai tiếp).

Quảng cáo đồng bang

Báo công đồng-bang đặng rõ : Lục Thạch-Lâu bấy lâu nay của M. Trần-quảng-hiệm nay đã sang cho tôi là M. Ngi-minh-Ngọc đi Chín-Tầng, từ tháng kasbo đến nay tôi tu bổ sửa sang lại chỗ khiết việc trong phòng dâu đó đã hoàn. Còn trong phòng bồi đều đã sẵn khiho vừa lòng qui khách.

Đạn ngày tôi có chasseur gát, ban đêm có jardiên gát.

Ấy việc trong phòng đâu đó tôi đã sắp yên rồi, còn như qui ông qui thầy đi-lo-hơi, muốn đề tại phòng thì cũng để đó, còn như muốn thong thả nữa có Garage riêng một cái xe mới can, khỏe mình chắt, khỏi lo trầy trụa chi hết, vì là cái Garage của tôi lớn lắm.

Ngày nay thì để sức sang trong ngoài cho ý qui khách, nay tôi kính thỉnh đồng công qui thầy sẵn dịp đi Saigon tại phòng tôi mà nghỉ một lần coi có ý nào hay lời tôi nói trên đây không.

(Tôi lấy làm thâm cảm trong lục-châu đồng giúp cho đồng-bang đặng mau tấn tới lấy làm đội ơn vô cùng.

Kính khởi Bình thỉnh

LỤC-TỈNH-KHÁCH-LÂU

Rue d'Espagne, Saigon

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN CỦA ÔNG

Lương-y DEHAUT

uống, trước khi dùng cơm, thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm bởi tạ hoạch tư hay là ăn không tiêu mà sanh ra.

Thuốc hườn nầy trị các chứng bịnh :

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, BẰNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỚI

BÁN TẠI: Nhà ông Lương-y DEHAUT, 161, Phường Mi-Denis Cholon, trong khắp trong mấy tiệm thuốc.

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú bằng có cái máy chụp-hình. Ấy là cách chơi có lý-thú tinh-thần.

Hiệu KHÁNH-KÝ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để hiến các quí-khách ; ngài nào mua, tận hiệu xin hiến ý kiến, giây, thuốc và chỉ dẫn tường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách căn, cách sửa-sang, cách giữ gìn, chỉ trong mười bữa thời biết tường tận.

MUỐN TRỪ CÁC BỊNH RẾT CÓ CỰ

Thứ RẾT VÔ DA

THÌ HÃY DÙNG THUỐC

QUINOFORME

SẼ SỚM HƯỞNG ĐIỀN THÂN HAY LÀ VIỄN GIÁP

MỘT THỨ THUỐC CHẾ BẰNG HÓA VẬT đã dùng trong các thuốc Langsa

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH

NGUYỄN-VĂN-CỦA

Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường

Lucien Mossard, N° 13

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đủ đồ thường dùng trong các nhà việc. Vân đủ các thứ Sổ. Sách, các thứ Thiệp Và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng. Tráng-hoa bằng sành và cườm. (Couronnes Mortuaires). Đủ các thứ Khuê bài danh dự.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

Société Industrielle d'Exportation en Extrême-Orient

S. I. N. D. E. X.

95, Rue Catinat. — SAIGON

Mới tới :

Hai chiếc ca-nốt chạy máy hơi. Một chiếc được 6 thước rưỡi, chạy bằng máy hiệu BALLOT, sức mạnh từ 8 đến 10 mã-lực. Chạy được lối 21 ngàn thước. Và một chiếc 12 thước rưỡi, chạy bằng máy hiệu de DION, sức mạnh từ 25 đến 30 mã-lực. Chạy được cũng lối 21 ngàn thước.

Ca-nốt nầy bán có đủ đồ phụ-tùng và cả thảy đều mới đẹp.

Vậy trong liệt-vị ai muốn căn-dùng xin hãy vui lòng đến mới hàng :

S. I. N. D. E. X.

95, Rue Catinat. — SAIGON

PHẢI COI CHỪNG BỊNH ÂU-TÀ (THIÊN-THỜI)

VỪA KHI ĐAU RỤNG MUỐN MỬA,

Thì phải lập tức mua một ve thuốc thần hiệu trị bịnh

ÂU-TÀ (Thiên-thời)

ELIXIR ANTICHOLÉRIQUE DU Dr. HOLBÉ

Giá mỗi ve có 0$ 50, mà tránh khỏi sự chết

Trữ bán tại nhà thuốc ông L. SOLIRÈNE

9 BOULEVARD BONNARD

SAIGON

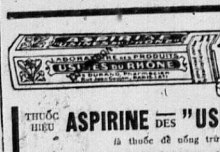

THUỐC HIỆU **ASPIRINE** DES **"USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh :

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rết sư

Nhức đầu, nhức ốc, nhức răng

Đau mình, đau mẫy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật co

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu **"USINES DU RHONE"** mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

Feuilleton N° 10

Vụ bạc giả giả

(Trinh-thám Tiểu-thuyết)

(Tiếp theo)

Mã-Khôi đáp.— Bọn trinh-thám ấy đều là trinh-thám bí-mật, biết sao cho được, đều công việc của mình làm. mình phải cẩn thận thì thôi. Nhưng trinh thám từ giả nhau mà đi.

Lư-Thắng bèn nghĩ rằng : « Nếu vậy thì cái tên Bịch-Khắc nầy rõ ràng là đầu đảng rồi đây. Mà cũng lạ đe nầy ! Ta không đề mà Mã-Khôi lại công cớ quan hệ với bọn nầy, vì ta là một tay giàu có ai ai cũng biết, cách 5 năm trước đây cha ta chết, có để một cái gia-tài lại cho ta hơn mấy trăm muôn. Ai ngờ mà ta lại làm đều như vậy. » Bèn nom thro mãi sau lưng, đi ra khỏi vườn rồi, Mã-Khôi bèn bước lên ô-tô mà đi liền. Lư-Thắng thấy vậy sợ mất đấu, nên cũng kêu ô tô bước lên ô-tô chỉ cái xe trước bảo chạy giống theo. (Tại Kinh-thành Nếu gio bèn xứ Huế kỳ, những xe ô-tô đi lên ngoài đường, tưởng khi còn nhiều hơn xe kéo tại Saigon ta đây nữa).

Chạy một đỗi xa, đến chỗ cầu Hoa-thanh-đồn, xe của Mã Khôi ngừng lại. Mã-Khôi bước xuống đi thẳng, coi ra tưởng như đường sá đi quen thọo rồi vậy. (Tự đây sắp tới xin khán-quan hãy để ý mà coi cái tài trinh-thám của Lư-Thắng) Trời đã khuya rồi, cho nên đường sá vắn hoe, không có một người lai vãng. Lư-Thắng nom theo sau lưng Mã-Khôi, chẳng có một vật gì mà núp ẩn cho được, vậy mà Mã-Khôi không hay không thấy được mới là thần cho chớ. Đi đến một tòa nhà cao lớn ngay ngã, mà xem ra dường như không có ai ở; bỗ trống đã lâu rồi vậy. Đến đó Mã-Khôi vừng đứng chơn lại, rồi đi vòng ra phía sau, với gõ cửa 5 tiếng. Kế nghe vẫn vẫn phía trong cũng gõ lại đủ số 5 tiếng. Mã-Khôi liền gõ cửa cũng 5 tiếng nữa, cửa vừng mở ra lên. Lư-Thắng còn đương tính thế làm sao mà coi cho thấy trong ấy những gì. Chẳng dè hễ Mã-Khôi vừa bước vào rồi thì cửa đóng lại liền. Lư-Thắng bèn nói thầm rằng : « Đây chắc là chỗ nó chế tạo giấy giả rồi, chẳng còn nghi ngờ chi nữa ; song coi cái thế cũng là nguy hiểm, vậy mà ta cũng phải rảng vào đó cho được, để coi cái nội dung của nó thế nào. »

Cái tánh mạo hiểm của Lư-Thắng thuở nay là một tánh tự-nhiên, cho nên hễ thấy việc gì dầu cho hun-hiểm cách nào, va cũng nhờ có cái tánh quả-cảm, cái sức đồng-mãnh, cứ sấn sướt tới mãi, chớ chẳng hề nhứt nhát mà thấy lại lui thêm cái trí lo-lắng, cái lòng quyết đoán, nên hễ việc gì mà va đã mắt mà tinh làm thì liều nội hồi-hộ mà cũng làm cho được. Lúc va thấy Mã-Khôi chung vào nhà ấy mà va muốn vào theo cho biết cái cảnh huồn trong ấy thế nào thì va đã xem hết cái hình thế chung quanh nhà ấy kỹ lưỡng rồi, nhơn nghĩ một mình rằng : « Cái tên chỉ cần ta ra gánh vát mà hiện lý rất việc nầy đây là thật muốn biện bạch cho Trước-Lang, nên được vậy thì ta mới phỉ nguyện. Vậy thì ta phải theo cho tới cùng cho hay giờ mà ta muốn thôi đi thì ta cũng có đủ cớ vậy, vì ta đi tìm được chứng cớ rõ ràng là mấy tấm giấy giả của Kiều-Đạt phu-nhơn đó. Nhưng nếu ta đem Kiều-Đạt phu-nhơn ra thì ái liên lụy đến nhà Kiều-Tiên ; ấy là chỗ Trước-Lang không muốn. Vì mình muốn cứu va ra mà làm cho động tới cái danh dự của Kiều-Tiên, thì có thể nào va lại vui lòng. Vậy thì không cứu còn hay hơn. » Suy nghĩ một hồi rồi lại tính rằng : « Ta phải theo lại cho kỳ, coi phía trong nóc có thể nào mà vào trong ấy được chăng ? (Ký giả mà viết lại đây còn phải tỏn phi thì-giờ, vì phải miêu tả cho rõ cái quan-cảnh ấy cho khán-quan tưởng tắc nên phải hóa ra lâu). Cứ tự lúc Mã-Khôi mà vào nhà ấy cho đến khi Lư-Thắng vào theo cho tới thì chỉ có 10 phút đồng hồ mà thôi, vì cái nghề chuyên cây leo-trèo mà mau lẹ nhẹ nhàn dầu cho gặp bức tường nào như vậy như mèo trèo tường cũng chẳng hơn và được. Không rõ và vận dụng công-phu cách nào mà vách tường nhà thì cao mà va leo từ dưới đất lên tới trên mái nhà rồi ; mà cái cách của va đi trên ngói đã mau-mắn lẹ-làng mà lại còn êm-ái, chẳng ai nghe được tiếng tăm khua động một mẩy may gì. Lúc tới mái nhà ấy rồi, thì thấy nó liền với mái tường nhà chánh, bèn leo lên một gấp nữa tới tầng lầu thứ hai, kế tới vào cửa sổ nghe coi trong ấy có động tịnh gì chăng ; rồi cạy banh cái cửa sổ ấy ra mà nhảy phóc vào liền, việc thì dễ, chớ thiệt cũng là mạo-hiểm lắm đó. Nhưng mà Lư-Thắng đã toàn-trước trong lòng rồi, va ngỡ rằng : « Ta mà đến với tên đầu đảng của chúng nó chẳng phải để gì, vì bọn nó mà làm nên nghề nầy, thì chúng nó phải cần thận một cách rất là bí-mật, giờ nào chúng nó cũng phải phòng bị cái việc xảy đến thình lình chớ ai nào không.

(Mai tiếp).

TRẦN-THÁI-NGUYÊN

SAIGON.— IMP. DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRE

Le Gérant : LAM-VAN-NGO.

Có một mình

Hàng lớn như

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

L. SOLIRÈNE

mới bán được rồng thuốc trường bang, đã tinh-tấn nhiều giá lại rẻ k ông nơi nào sánh kịp.

Bởi nhờ cách sắp đặt vén khéo, sự buôn bán thạnh-vượng nên có thể sĩ thuốc tốt và rẻ không có nhà thuốc nào như đây mà sĩ được (sĩ nhiều thì giá rẻ là lẽ thường)

Sự bền vững trong sáu chục năm trời là cái đảm bảo kiết chắc sự ngay thật trong nghề thương mãi của chúng ta vậy

Bán sục giá nhiều :

Dầu những giá hàng nào mỗi món đều tăng lên, song nhờ giá bạc quan lên cao, nên có thể bán rẻ được

Quí khách có cần dùng mua thuốc xin phải nhớng giá trước mà xin mời đến lận nơi mà coi cho biết những kho trữ thuốc của bổn hiệu

Ở xa biết kỳ mua nhiều nay là ít cũng không tính tiền gởi

Bismuthoïdol ROBIN

Đặt biệt cho bịnh Tiêm-la Sang độc

Khác hơn các thứ thuốc là thứ **Bismuthoïdol Robin** nầy chẳng những là tẩy sạch hết các độc trong mình rất mau lẹ lắm và làm cho Tiêm-la thứ gì cũng phải lành;

Mà lại không làm cho đau đớn gì hết; không mọc mụn; không làm hại chi cho bao tử; không đau nóng, nhức răng, ra mũ gì hết.

Biết mấy trăm cái thơ chứng của các danh-y gởi đến khen tặng thuốc thần hiệu mới nầy; tuy mới ra đời chớ đã đoạt được ngôi cao trong loại Sang-độc Tiêm-la rồi.

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu món chi khác nào

Có trữ tại Thượng-đẳng Dược-phòng **L. SOLIRÈNE** *trước nhà hát SAIGON*

Báo chế tại nhà **Robin**, số 13 đường Poissy-Paris

(Ho lao, Ho lớn, Trùng thiệt vân vân)

Mực JOLY

Tốt hơn Các thứ mực khác

PACHOD Frères & Cie Lyon

Tại hãng L. DESMARQUOY & Cie

135, đường Espagne

CÓ BÁN VỎ XE HIỆU :

UNICORDE

Là một thứ *vỏ xe mới chế* tại hãng Bergougnan Clermond-Ferrand.

Đã có thí-nghiệm nhiều lần ở Saigon, ai cũng chịu là một thứ vỏ xe rẻ tiền mà tốt hơn cả.

Ai thử mua dùng thì mới biết rằng đờ tốn và tốt vô cùng.

C.J. BONNET

MẮT MÁT CHO BỆNH CÁI MÌNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

Ưa muốn mua bằng lọi

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** *đã được phòng ở tại đường Canton mới bài số 38 Cholon, kính cho cùng lụ châu chư thân chủ đặng lâm tường.*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần tay tính có mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đồ-tướng, nên thân chủ càng ngày càng đông, thì bổn hiệu rất thêm cần thạnh tình. Vì nỗi mà bổn hiệu chẳng nài khó nhọc, nên cầu hao công, nghiệm chế ra nhiều thứ thần hiệu để giúp ích cho chư tôn, trong khi nắng lâu mưa dầu. Chẳng dè mới đây có kẻ giả mạo giục đồ tư lợi không kể tổn nhơn hại nhơng, nó làm ra nhựt thuốc bắt bạ cho có chừng, còn ngoài nó làm những hộp, ve, gói, vân vân giống lưa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bởi e cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. Vì thế lại mua thì chẳng nè nài thuốc của Nhị-thiên-Đường, nhứt sợ chư tôn chẳng xem kỹ mua nó lãng thì rất hại cho sanh mạng. Nhứt là vận ưng nhị-thiên-đầu thì chúng nó mạo nhiều hơn hết; vậy xin lục-châu chư tôn quí muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị thiên Đường, thì hãy xem cho kỹ hình ông phật mập và hiệu N. T. Đ sẽ lấy.

Vậy xin chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon, le 6 Juin 1926.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.

được phòng 38 rue Canton 38 Cholon

MỚI XUẤT BẢN

Sách :

Mọc Annam (Abrégé de Grammaire Annamite) par P. Kỳ . . 1 $ 00

Từ thơ (tome I) par P. Kỳ . . 1 $ 00

Tiểu thuyết :

Chuyện lạ thường (trình thám tiểu thuyết) par Trương-quang-Thân . . . . . 0 $ 25

Công vì tình (Lãn thuyết tập) dịch giả : Mme Lê-thị-Tuyết. 0 $ 30

ĐÁP CÂU ĐỐI

Đối : NINH THẮNG BẤT NINH THỐI

Đáp : « *Tích đức mạc tích tài* »
ĐÀO-VĂN-GIÀ
Bình-hữu Đức-hòa (Cholon)

Đáp : « *Dụng đức nỗ dụng tài* »
ĐÀO-DUY-TƯỜNG
Hương-chủ làng Tân-thuận-bình, tổng Hòa-hảo Chogao, Mytho

Đáp : « *Kiến ngôn bất kiến nhơn* »
« *An hòa thị an bình* »
LÊ-THÀNH-THIỆN
Secrétaire du conseil à Hòa-bình Chogao, Mytho

Đáp : « *Khắc thắng bất khắc hòa* »
NGUYỄN-XUÂN-LONG
Minh-trị, Thanh-phú (Bentre)

Đáp : « *Do vận mạc do nhơn* »
ĐÀO-NGỌC
à Chogao (Mytho)

Đáp : « *Thích thương vô thích hạ* »
« *Khả tấn bất khả kiến* »
HỒNG-MINH-KHÁNH tự BÀ-DU
Etude M. Guermeur, Saigon

Đáp : « *Thọ tân hà thọ bại* »
« *Thọ sinh mạc thọ nhục* »
NGÔ-THANH-ĐÔ
Garde-civile-locale à Bentre (ville)

Đáp : « *Cẩm hành diệc cẩm ngôn* »
« *Trọng thân khả trọng danh* »
« *Tự tác huờn tự thọ* »
LÊ-CHƯƠNG-NGỌC
ex Hương-thân du village de Hòahòa (Bà-rịa) Baria

Đáp : « *Tham thực vô tham sanh* »
LƯƠNG BÁ-TÒNG dit TÂM-BÁO
Médecin Indigène Village de Quới-sơn Canton de Hòa-quới, Mytho

Đáp : « *Lương tài vô lương ai* »
« *Đồng gia mạc đồng chí* »
THÁI-UY
Service de Santé Saigon

Đáp : « *Minh diễn bất minh tâm* »
HỒNG-LONG

Đáp : « *Ninh cương bất ninh tiễn* »
SEANG HUON
Service de Santé Saigon

Đáp : « *Trinh vong diệc trinh tiết* »
DƯƠNG QUANG-SÁU
Tân-hiệp (Mytho)

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thể thao trước khi tập điền những miếng quen mới nhóc họ hay dùng thứ rượu thuốc hiệu «FREIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị điều đàng để uống, mà chất rượu lại hiền làm cho bổ kỉ tử, giúng cân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOY-LANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sản là có thứ trong thùng còn nguyên.

Rất đáng bảo !!

Rất nhà trí-thức !!

Chánh nghĩa-vụ đồng bào ta đương thời thì quảng-khai thương-mãi, chấn hưng công-nghệ trong xứ nhà.

Mấy giờ đồ các nhà thương mãi công-nghệ nước ta, ấy là mối điều quang-hệ, các nhà trí-thức Việt-Nam nên chú ý.

Nước giàu thì dân mới mạnh.

NHÀ MÁY

Nguyễn-Thanh

CỦA ANNAM

Nhà máy NGUYỄN-THANH ở tại kinh-mới, Vĩnh-hội Saigon có mua bán lớn rao, nên mới mấy ông Đốc-chủ chệt mấy ông mua bán lớn vui lòng đem hàng lên tại nhà máy chúng tôi.

Bởi nơi mai, chúng tôi ở tại nhà giấy, số nhà 52, đường Pellerin Saigon lúc hầu là phố 60 căng.

Buổi chiều, ở tại nhà máy NG.-THANH Vĩnh-hội Saigon.

Nhà máy NGUYỄN-THANH ở Vĩnh-hội Saigon có mua bán lớn rao, nên mới mấy ông Đốc-chủ chệt mấy ông mua bán lớn vui lòng đem hàng lên tại nhà máy chúng tôi.

Bởi nơi mai, chúng tôi ở tại nhà giấy, số nhà 52, đường Pellerin Saigon lúc hầu là phố 60 căng.

Buổi chiều, ở tại nhà máy NG.-THANH Vĩnh-hội Saigon.

SÁCH

« Thời-Sự Cẩm-Nang »

IN RỒI

Thường mỗi năm bổn-hiệu đều có xuất bản một cuốn « Thời-Sự Cẩm-Nang ». Trong đây có in để các tỷ, các sở, tân họ vấn quan nhà nước và các lời nghị cần ích cho hương-chức làng đương mà làm việc quan. Lại có nói quyền tiểu-thuyết rất hay để hiến chư quí vị xem chơi giết muộn trong lúc rỗi việc.

Cuốn năm nay 1926 (Bính-Dần) đã xuất bản rồi. Vậy quí vị muốn mua xin gởi thơ và mandat cho :

M. NGUYỄN-VĂN-CỦA

38. — Rue Canton Mossard Saigon

Giá bán mỗi cuốn là . . . . . 0 $ 30

Ông Sáu tính tiền gởi . . . . . 0 $ 10

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông tương-g Vĩ-Đ-SANH bổn hiệu ra công chọn lựa các thứ dược nơi nấy danh sơn, mà chế luyện cho được tên thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mời cửa chàng giúp đời, dặng hình ông phật mập ma làm kỷ hiệu. Xưa nay cửa sổng mạng người lấy sự ngon muốn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều ưng danh trọng đức thiệt hằng tuơn mường chẳng biết chi.

Chẳng ngờ đã mới đây lại có kẻ gian nó giục vì tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại vật, làm ra đồng thuốc rao-đơn-hườn-tán rất nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân . . . để làm những bao những hộp, ve ống ngồng tròn tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây sắp lên chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ nhãn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đó giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

38 rue de Canton 38. — CHOLON

Chú nhơn cẩn cáo.

Bột ăn **PHOSPHATINE FALIÈRES** danh tiếng lâu nay, bạn gởi dựng trong hộp thiết hàng chi khít kinh lắm.

Có mua nhường cho được bột **PHOSPHATINE FALIÈRES** đừng bỏ tánh thau, ích pho con nít mắt sữa, người lớn đau huyết, ông già bà ca liệt nhược, cũng là kẻ có đau ốm mới mạnh.

Có trữ bán cùng hết — Tại nhà thi ở Paris, số 6, đường La Tacherie

Phần thưởng quí trọng

Cho những người hút thuốc **JOB**

Hãy nên hút thuốc **JOB** vì mùi đã ngon lại thơm, không hề có, may được *Bon prime* thì được tánh dụng hỗ trái quít bằng vàng, xe máy

Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.

Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuông vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông già hút thuốc **JOB**, còn bên khác thì có chữ hãng ký tên và có nhứt định trước thưởng đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đồ xứng đáng.

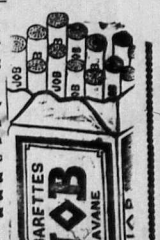

Thuốc **JOB** trữ tại hãng **BOY LANDRY** ở gần nhà hát Tây.

Vậy chúng ta hãy nên hút rộng thuốc **JOB** *hay là không hút thuốc.*

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG SANH dịch ra bằng chữ quốc-ngữ, in có nhiều hình để cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi người. Ước ao sao mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh thì lấy làm qui lắm.

Giá mỗi quyển..... 1 $ 20 | Phụ thêm tiền gởi.. 0 $ 30

CÓ TRỮ BÁN TẠI

NHÀ IN L'UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA

157 đường Catinat — SAIGON

Tẩy sạch uế trược
giết chết cả loại côn-trùng và vi-trùng độc ác
Giá rẻ mà lại tốt hơn các thứ khác giá 0$50 một thùng nhỏ

PHÒNG TRỒNG RĂNG
VINCENZI
Quan Tân-sĩ Lương-y MAIZAICH ở Paris
Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ
Dây thép nói 371
Số hiệu 22 đường Lagrandière
Khi bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

ĐỒNG HỒ LỚN

Kiểu kim thời, kiểu cắt cạnh, gỗ như tiếng chuông nhà thờ và thứ thường.

Giá : 23$00, 27$00, 40$00, 45$00, 50$00, 60$00 70$00.

ĐỒNG HỒ RẺ

Thứ có hộp xách đi đường và thứ trần.

Giá từ : 3$75 cho đến 21$00.

Hãng R. CHOMIENNE
Place du Théâtre-Saigon

Công văn

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ 22 Février E.

Định cho những người kể tên trong bản sau nhận dứt những sở đất nhà-nước có số hiệu bọa đỏ kể trong bản ấy, theo các khoản sau nầy :

HẠT GIADINH

TÊN HỌ NGƯỜI KHẨN	TỔNG	LÀNG	SỐ HIỆU tờ bọa đỏ số đất		SỐ MẪU SÀO
Thach-So	Vinh-loi-ha	Thanh-hoa-son	1re	98	2 02 50
Son-Nhen	»	»	»	63	0 70 00
Kiên-Nhuôn	»	»	»	39	0 91 50
»	»	»	»	38	0 47 00
Thach-Muc	»	»	»	37	1 60 50
Nguyên-van-Bich	»	»	»	66	0 86 50
Thach-moc-Thai	»	»	»	11	0 38 50
Thach-Dong	»	»	2e	184	0 37 00
Thach-Muc	»	»	»	168	0 42 00
Thach-So	»	»	»	166	0 43 00
Hang-thue-Nguon	»	»	1re	32	0 45 50
Thach-moc-Son	»	»	»	10	0 38 00
Thach-Linh	»	»	»	21	0 58 50
»	»	»	»	13	0 12 00
Thach-Sien	»	»	2e	2	0 68 50
»	»	»	»	1	0 95 50
»	»	»	»	18	0 14 50
Kim-Hiem	»	»	»	15	0 56 00
Lam-Long	»	»	1re	252	0 63 00
Kim-Sray	»	»	2e	194	0 84 50
Thach-Khuôn	»	Thuy-loa	2e	84	0 46 40
Lâm-Kim	»	»	1re	c	0 13 00
»	»	»	2e	a	0 16 25
»	»	»	»	b	0 09 90
»	»	»	»	d	0 02 61
Tran-hoa-Duc	»	»	1re	184	0 16 10
Thach-Ke	Ngai-long-trung	Hung-diêu	»	45	0 75 00
Kien-Chiên	»	»	4	88	0 88 00
Village de Hung-Diêu	»	»	5e	32	1 64 80
Lâm-Long	»	»	6	6	1 31 20
Kim-Vân	»	»	»	16	9 45 00

Người khẩn phải lập tức đóng thuế đất ấy.

Sở đất khẩn nầy chẳng dùng nhượng hay là bỏ cho người ngoại-quốc mà không có phép quan cho trước cho mình hạch.

Nếu bán hay là nhượng mà trái các khoản trể đây thì phải bị hủy bỏ vì việc chung.

BÀI XIN BỔN-BÁO ĂN-HÀNH

Phong-hóa suy-tôi

Ôi ! đời càng văn-minh bao nhiêu thì phong tục nhà ta càng lỗi hại bấy nhiêu, kỳ-giả nghĩ đến mà buồn cho đồng giống Lạc-Hồng ta chịu nhằm thời đợi chẳng mag, nên xây ra lắm chuyện buồn cười ; nào là cha lấy con, bác lấy cháu, anh em bạn lấy vợ nhau, những chuyện ấy thì hằng có trên mặt báo.

Nay, lẽ thì kỳ-giả không cần chi phải luận bàn những việc xấu đã nói trên đây cho nhàm tai khán giả và chán hết một chéo giấy của tờ báo, song kỳ-giả xét lại nếu không phô ra đây thì nào có ai rũ-người mang lớp thù mà xa lánh nó, vậy xin chư độc-giả mà nhứt là những người quen thuộc với chủ T. chớ nên làn cận nói nó, mà có ngày nó làm cho việc gia-đình phải ra rối rắm.

Đây kỳ-giả xin thuật câu chuyện của chủ T. cho chư độc giả nghe chơi. số là hôm ngày 22 Mai 1926, vì trời nóng nực và kỳ-giả cũng có ý buồn nhà, đang lúc đào điển, chịu đều đau đớn nơi vùng đất chông gai ; nên kỳ-giả mới bỏ con ngựa quen của kỳ-giả (tay là cái xe may cô-ri của kỳ-giả đi làm charm mà đi làm việc) ra đặng cả cởi đi xuống cột cờ Thủ-ngữ mà hóng mát chơi cho tiêu khiển ngày giờ. Đến lúc trở về vừa tới ngã ba đường Mac Mahon-d'Ayot, ngang Banque de l'Indochine, thì kỳ giả nghe tiếng người la ma-ta chói lói, còn người ta thì đứng đầy đường ; kỳ-giả có ý lọc mạch nên men men lại gần đặng coi chuyện chi cho biết. Đến nơi, kỳ-giả mới xuống ngựa (xuống xe mấy đặng coi thì thấy ở trong nhà kia tại đường d'Ayot có một vật chi chi không biết (mà người chi không biết) to đầu ra cửa sổ mà nói : tôi không mở cửa đâu, kẻ cả hai chú lính ma-ta lại biểu thằng nhỏ đâu ra cho người ta rõ, chừng thằng lính thì chú ta vừa chạy vô đang sau, rồi trở ra mở cửa trước và nói rằng : « Đó xét đi coi có ai không ». chú ta vừa nói dứt câu thì người ở đàng sau có người la tôi bắt đặng tốc đặng chừng dắc người bị bắt ra thì kỳ-giả thấy một người đàn-bà tay bồng một đứa bé con độ ba tuổi, tay xách cái áo dài, còn trong đám thì mặc cái áo nhỏ nút chưa kịp gài cho hết ; kỳ-giả lấy làm lạ quá, đến chừng hỏi ra thì mới biết là đám đàm bòn.

Muốn biết việc thế nào nên kỳ giả mới lại gần một thầy mọ mà hỏi cho ra cái chuyện thì thầy mọ lấy làm vui lòng mà thuật cái chuyện ấy ra cho kỳ giả biết.

Câu chuyện ấy như vầy : thầy ở trong nhà áo là thầy T. làm việc tại nhà bàn dờn kia, còn có mặc áo nhỏ bông đưa con đó tên Nguyễn-tại-Kiem là cháu của ông còn ở tại làng P. X. quận nhứt tỉnh, vợ của M. Tâm làm Monteur ở trường máy, vầu M. Tâm với chú T. là anh em bạn thiết mà lại là người đồng xứ, trước kia chú T. có thợ on của M. Tâm trong khi chú không có công ăn việc làm, thiếu thì chợ tới M. Tâm mà hụt cũng chợ tới M. Tâm, nay chàng ta có công ăn việc làm rồi thì on của M. Tâm chàng la không biết lấy chi đền, nên phải mượn bản đờn của nhà bàn đờn về đặng có đờn cho vợ M. Tâm nghe mà đền ơn cứu giúp, vì chàng ta đờn hay quá nên vợ của M. Tâm mới siêu lòng, lại nhận lúc M. Tâm đi không một có ta mới giả chước mượn con coi hát đặng có lại nhà chú T. mà hỏi thăm chồng cho rõ tắt cả thấp.

Nào đè đâu, M. Tâm đã biết trước nên thầy có đi đến tòa mà đâu cáo việc ấy, quan tòa có ra lịnh cho lính một thằng đi đọ coi có quả vậy không ; thì việc đã chẳng sai mà lại đêm hôm nay là đêm gian phu dâm phụ bị bắt quả tang chánh án. Nghe rồi kỳ giả mới lỏ lời cảm ơn thầy có lòng tốt mà thuật câu chuyện lại cho kỳ giả nghe rõ bi biết thầy mà vợ. đi được đàng kỳ giả nghĩ cho nhơn tình đời bây giờ thật là giả dối, dám đem ân mà làm oán, thọ ơn người trở lại lấy vợ người là chú T. còn người đàn-bà không nghĩ tình chồng vợ mấy năm chăn gối, đành đem thân cho kẻ khác giờn chơi là thiệm Kiem.

Nghe đâu chuyện nầy đã giải đến tòa rồi còn chờ ngày kết án, để đợi coi tòa xử lẻ nào rồi kỳ-giả sẽ cho chư khán quan rõ tiếp.

KHƯƠNG-HOÀNG.

SẮM MUA VUI

Mới xuất ấn lần thứ nhì cuốn sách « Contes et légendes du pays d'Annam » bằng tiếng Langue của ông Bửu-nhỏ Phát. Ai có đọc cuốn sách nầy rồi cũng biết giá trị nó thế nào ? Tích xưa nhắc lại, chuyện trước dẫn ý cách hành-vân của tác-giả rất rõ ràng ở hiền, chắc ai đọc rồi cũng đều lấy làm thích. Truyện tích xưa rất thâm trầm mà nếu chẳng có người tìm kiếm xem lật thì ai cũng ngày càng lu lờ, tổng riêng trong ở tri của các bậc lão thành vài (theo xưng lỗ, chẳng nông lắm ra ? ta ra lắm sẩy ở sớm rất nhiều lại còn thêm ít huyện rất xi.

Giá mỗi cuốn ..... 1$20

Có trữ bán tại Imprimerie de l'Union, 13 rue Louis-Lesserd. — Saigon.

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu : Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu nầy thắp lì hao, để sáng suốt mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thảy mất cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy.

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 1. Ông chủ hãng sẽ hồi âm liệp tức.

Bán rao hàng

Cô gởi mandat 5 đồng bạc cho M. Phan-văn Thiệt, maison Nam Chấn-hưng, 170, Rue des Marins à Cholon, thì kỳ tàu sau sẽ được một trong mấy loại kể theo sau đây. Xin chỉ một loại thứ hai đặng nhóng khi loại thứ nhứt của mình chọn đã hết thì sẽ gởi loại thứ nhì mà thôi.

1e) 1 chemise soisette cổ 1 coi, tay mousquetaire, các chỗ bàn 2$60 sắp lên ; 1 chemise cellular coi Danton, tay mousquetaires, các chỗ bàn 2$50 sắp lên ; 2 cols causés thượng hạng, giá các chỗ ấy nửa là 0$60 ; 2 cols souples đã ải sẵn, giá các chỗ ấy nửa là 0$60 ; 1 cặp nut manchettes xuy vàng giá rẻ cũng là 0$35 : đồng cọng cả thảy là 7 món tốt nhứt giá rẻ cũng là 7 đồng bạc về tiền gởi, mà tính có 5 đồng bạc chẵn, có mua xin nói số cổ áo là bao nhiêu.

2e) 1 mền tua dài 2 m. 15 giá thường 4 đồng bạc ; 1 thước vải trải bàn con cò đỏ, rẻ gì cũng 1$40, và 2 khăn bàn lông thiệt dày rẻ cũng 1$20, cả thảy 4 món mà cũng tính có 5 đồng bạc chẵn.

3e) 1 casque Coq Gaulois không có lợp, giá thường 3$50 ; 1 Casquette tốt nhứt hiệu Victoria giá thường 1$80 ; 1 pochette hàng 1 đồng bạc ; cọng cả thảy 3 món mà cũng có 5 đồng bạc. Có mua xin cho số vành đầu.

4e) 1 cây đèn xyclo lớn cho đàn ông, hay nhỏ cho đàn-bà, ngòi bằng vàng ròng ; 1 cái khẩu đề giải cây viết nó tài, có hình bướm, có hay bông chạm rất khéo, bằng vang xuy hay là bạc ròng giá rẻ cũng là 5$20 cả thảy ; 1 bình mực đề dùng theo cây viết ấy hiệu Watermann thường bán 0$40 ; và 1 bàn giấy chặm giá 0$50 : cả thảy 4 món tốt nhứt mà giá cổ 5 đồng bạc chẵn.

5e) 1 đồng-hồ rẻ chuông trong loại xi-kén hiệu Veglia giá rẻ lạng cũng là 2$80 ; 1 coffret đề đựng đồ nữ trang xuy vàng thật đẹp, giá thường 3 đồng bạc : hai món thường hảo hạng cũng có 5 đồng bạc chẵn.

6e) 1 áo con nít cổ mũ trùm đầu bằng nỉ lông chiên, giá rẻ cũng 3 đồng 2$50 ; 1 nón ren cho con nít giá 1 đồng bạc ; 1 nón vải kiểu marquise cho con nít nhàu trắng hay xanh giá 1$20 ; và một áo lạnh cho con nít (brassière) bằng chỉ laine giá 1 đồng bạc ; cả thảy 4 món tốt nhứt mà cũng có 5 đồng bạc mà thôi. Xin gởi mau cho kịp.

VIN TONIQUE
ET
BI-NUTRITIF
Du Docteur RIP

Vè-sanh TỪU *của Lương-y* RIP *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vì đại bổ gây cốt cùng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhứng kẻ tuổi cao khí-huyết suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thồn môn, bế nồng rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Con con nít biệt nhược, đờn-bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hỏi, da thịt đỏ sắng, tinh thần trán kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins Cholon.

THỐC MỖI BAI UỐNG VÀO LỖ MIỆNG, HIỆU
THỨ THUỐC CHỈCH TRỊ
SIGMARGYL
BỊNH TIỀM LA
LÀM RA VIỆN
uống khỏi ba phú khoẻ hơ đứng chỉ trong
chừng, trong mười-mấy cái

Có một mình thuốc này
mới có trên đời ba vị đứng trị bịnh nầy
là thuốc nay bịnh-nghiệm chắc.

Hãy coi chừng
Quốc cấm giả hàng

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 1, Place du Théâtre-Français — PARIS

Vitase
PROTÈGE L'INTESTIN
GUÉRIT L'ENTÉRITE
Thuốc VITASE
bổ dưỡng lắm
Thuốc VITASE
bổ dưỡng ngon lắm
CHUYÊN TRỊ BỊNH ĐAU RUỘT
Một hột thuốc VITASE là đủ
đủ mà tiêu trừ chứng bịnh.
Dùng nó thì bịnh đã mau thuyên, nó trừ bịnh tuyệt được mà lại còn ít tốn kém.
Hãy mua một hộp tại
ĐẠI - DƯỢC - PHÒNG
L. SOLIRÈNE
Saigon